REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

JANUARY 11th, 1963 — No. 578 — 18th YEAR OF PUBLICATION

De moeilijkheden in de Nederlandse A.R. Partij

Reeds eerder is in ons blad melding gemaakt van de moeilijkheden, die zijn gerezen in de Anti-Revolutionaire Partij in Nederland. In ons nummer van 5 October j.l. publiceerden wij een vraaggesprek met Prof. Van Riessen, waarin duidelijk tot uiting kwam dat verscheidenen zich zorgen maakten over de gang van zaken in de partij.

Door een vriendendienst zijn wij thans in het bezit gekomen van enkele krantenknipsels uit Nederland, die een nader licht op de situatie werpen. Onze indrukken zijn echter slechts voorlopig. Om een juist oordeel te kunnen uitspreken zou men meer moeten weten, dan ons momenteel ten dienste staat.

De spanning in de A.R.-partij was reeds enkele maanden voelbaar. Deze spanning kwam zeer sterk uit bij de totstandkoming van het verdrag tussen Nederland en Indonesië met betrekking tot Nieuw Guinea. De A.R.-Partij heeft steeds in duidelijke bewoordingen te kennen gegeven, dat met de Indonesische regering niet te onderhandelen viel en dat men in ieder geval het lot van de bewoners van Nieuw Guinea niet in de waagschaal mocht stellen. Begrijpen wij het goed, dan is er verandering in de houding van de Anti-Revolutionairen gekomen, althans van de kamerfractie, die onder leiding stond van Dr. J. H. A. J. S. Bruins Slot. Dr. Bruins Slot bleek gunstig gestemd te zijn voor het voorstel van de Amerikaan Bunker, welk voorstel via een korte omweg uitliep op overdracht van Nieuw Guinea aan Indonesië.

Dit bleek voor vele A.R.-leden teveel gevergd. Een brochure van de hand van de Heer G. Goossens, getiteld: "Nieuw-Guinea, de koude oorlog en de A.R.-partij" gaf uiting aan de ontevredenheid van vele partijleden. Kort daarop verscheen een andere brochure van de hand van Prof. Mr. L. W. G. Scholten (bij onze lezers wel bekend om zijn buitenlandse overzichten), onder de titel: "Tijd voor verantwoording".

Dit veroorzaakte verontrusting in de boezem der Partij en leidde ertoe, dat een aantal leden (die zich dan ook de "verontrusten" noemen) zich tot de partijleiding wendde. Blijkbaar zien deze leden naar Prof. Scholten als hun leider, hoewel laatstgenoemde nimmer aan officiele besprekingen heeft deelgenomen.

Verschillende A.R.-kiesverenigingen hebben eveneens aan het Centraal Comité hun misnoegen kenbaar gemaakt. Intussen komen nieuwe verkiezingen in Nederland in zicht. Dit jaar zal een nieuwe Kamer gekozen moeten worden. Daarom hebben verschillende kiesverenigingen reeds namen opgegeven van mensen, die huns inziens voor een Kamercandidatuur in aanmerking komen. Het is thans gebleken, dat Dr. Bruins Slot niet meer als lijstaanvoerder door de meerderheid wordt gewenst. Dit is een pijnlijke situatie. Het betekent weinig minder, dan dat de meerderheid der partijleden het vertrouwen in haar fractieleider verloren heeft. Dr. Bruins Slot is nog maar pas van een vrij ernstige ziekte hersteld. De ontwikkeling van de laatste maanden is stellig niet bevorderlijk voor een algeheel herstel. Naast kamerlid is Dr. Bruins Slot eveneens hoofdredacteur van "Trouw" en op medisch advies heeft hij nu een keus moeten maken tussen beide functies: óf alleen kamerlid óf alleen hoofdredacteur. Hij koos voor het laatste. In het nummer van "Trouw" van 18 December j.l. geeft hij een verantwoording van dit besluit.

Intussen betekent dit, dat de A.R.-partij zonder fractieleider komt te zitten. Afgaande, niet alleen op wat "Trouw", maar ook op wat "Het Parool" en "De Telegraaf" schrijven, is er momenteel blijkbaar niemand, die de plaats van fractieleider zal kunnen innemen. Aanvankelijk had men wel aan Minister Zijlstra gedacht, doch deze heeft te kennen gegeven niet voor lijstaanvoerder in aanmerking te willen komen. Er worden nog wel andere namen genoemd, onder andere die van Staatssecretaris Roolvink, maar voor zover wij konden nagaan, is nog geen candidaat met een meerderheid naar voren gebracht.

•

Zoals te begrijpen trekken de moeilijkheden in de A.R.-Partij zowel bij vriend als vijand sterk de aandacht. Er zijn dan ook reeds verschillende perscommentaren geleverd.

Hoewel wij willen erkennen, dat alle bijzonderheden en overwegingen ons hier niet bekend kunnen zijn en hoewel wij beseffen dat wij in Canada en niet in Nederland zijn, zijn de moeilijkheden toch niet als een volkomen verrassing gekomen. Toen indertijd Mr. Bunker met zijn voorstellen tot verzoening tussen Nederland en Indonesië kwam, trok het dadelijk reeds de aandacht, dat deze voorstellen meer gebaseerd waren op opportunisme, dan op recht. In andere woorden, de voorstellen bedoelden de zaak uit de wereld te helpen, afgezien van de vraag of de aanvaarding daarvan nu wel helemaal strookte met rechtsbeginselen.

Nederland heeft zich bij de voorstellen neergelegd, eenvoudig omdat niet-aanvaarding de toestand alleen maar verslechterd zou hebben. Er wordt gezegd, dat er voor Nederland geen keus overbleef, omdat de Verenigde Staten geen steun wilde verlenen. Er wordt ook gezegd, dat het voor de Nederlandse politici nutteloos zou zijn geweest er tegen in te gaan, omdat uiteindelijk toch geen andere mogelijkheid open bleef dan Nieuw Guinea af te staan aan Indonesië.

Dit moge alemaal waar zijn, maar al deze overwegingen zijn toch stuk voor stuk losgemaakt van rechtsbeginselen. De vraag was niet meer wat is juist, maar de vraag was: wat is practisch? De Nederlandse regering (zoals iedere andere regering) was en is dienaresse Gods. Dat is maar niet een phrase. De regering moet het recht Gods handhaven en als de Nederlandse regering dit niet scherp ziet, dan had inderdaad van de A.R.-Partij verwacht mogen worden, dat zij daarvan getuigenis zou afleggen. Dit is blijkbaar niet gebeurd, en daartegen is een aantal partijleden in verweer gekomen. Hoe pijnlijk de situatie voor de A.R. Kamerfractie en voor Dr. Bruins Slot in het bijzonder ook moge zijn, wij menen, dat het een goed ding is, dat mensen over dit uitblijven van het getuigenis "verontrust" worden. Het punt is niet of de Nederlanders zeggenschap hebben over het leven van de Papoea's. Niemand heeft macht over het leven van een ander. Alleen God is souverein en daarin is een regering dienaresse Gods, dat zij dit leven beschermt om Gods wil.

Dit is het gevaarlijke in het humanisme, dat het het leven beschermen wil, omdat het zo'n grote schat is. Maar dat is niet de Bijbelse gedachte. In de Schrift wordt ons inderdaad geleerd, dat het leven een grote schat is, maar alleen omdat het van God is en daarom in Gods Naam bescherming behoeft van de overheid. De liefde tot de naaste is maar niet iets dat op zichzelf staat. Liefde tot de naaste vindt haar grond in liefde tot God, die "boven al" komt.

De moeilijkheden in de A.R.-Partij zijn stellig een reden tot droefheid en bezorgdheid. Zien wij het goed, dan zijn zij alleen te overkomen in het handhaven van de beginselen, die deze partij steeds hebben gesierd, hoe onbegrepen en onpopulair zij vaak schenen.

D.F.

TERUG UIT NIEUW GUINEA

In de haven van Den Helder arriveerden op 20 December j.l. de laatste twee schepen van de Koninklijke Marine uit de wateren rond Nieuw Guinea: Hr. Ms. "Overijssel" en Hr. Ms. "Luymes". De "Luymes" had een grote zending orchideeën uit Nieuw Guinea aan boord, welke gedurende de zes weken lang durende overtocht verzorgd werden door bootsman L. Fraanje, hier gefotografeerd met de commandant van de bodem, Luitenant ter Zee 1e klasse J. H. De Gruyter.

PATRIARCH KRIJGT RODE ONDERSCHEIDING

(ICN) — Wij ontlenen aan de **Philadelphia Inquirer** het bericht dat Patriarch Alexei, hoofd van de Russische Orthodoxe Kerk, ter gelegenheid van zijn 85ste verjaardag, een hoge onderscheiding kreeg van de Sovjet Regering.

Het officiële persbureau Tass deelde mede dat het presidium van de Sovjet hem had onderscheiden voor "zijn grote vaderlandslievende activiteit in de worsteling voor de vrede".

Wie zich de moeite getroost kennis te nemen van enkele gebeurtenissen uit het leven van deze kerkvorst, zal zich niet verwonderen, dat de Sovjet regering hem deze onderscheiding verleende.

Zijn eerste daad, nadat hij Patriarch geworden was in 1944 was het schrijven van een brief aan Stalin, waarin hij deze een "door God aangewezen leider" noemde en hem zijn onwankelbare trouw betuigde.

Hij sprak Stalin in deze brief aan met "Beste Joseph Vissarionovich", wat duidt op een zeer vriendschappelijke verstandhouding, en zeide in deze brief o.a.:

"Ik verzoek U hoog geëerde en beste Joseph Vissarionovich deze verzekeringen mijnerzijds te aanvaarden in dezelfde goede trouw waarin ik ze aanbied en te geloven in de gevoelens van deze liefde en dankbaarheid jegens U, waardoor alle kerkelijke functionarissen die van nu af aan door mij worden geleid, worden geïnspireerd."

Op een bijeenkomst van de Patriarchen van de Russische, Georgische en Armenische kerken in 1950, werd volgens een verslag in het journaal van het Patriarchaat van Moskou, Alexei als volgt toegesproken:

"Uw herhaalde redevoeringen tegen deze vijanden van de mensheid, deze verstoorders van de vrede in de gehele wereld, zijn allen bekend, maar U is hiermede niet tevreden. Na de moeilijkheden te hebben doorstaan van een lange reis, kwam U naar de oude en hete stad Tiblis, om samen met de twee hoofden van de Christelijke kerken, de Georgische en de Armenische Patriarchen, die in onze grote Unie wonen, de veldslag te beginnen tegen de vijanden van de vrede...."

Wie de mentaliteit van de vrienden en vereerders van Stalin kent, heeft niet veel moeite om te raden wie met die "vijanden van de mensheid en die verstoorders van de wereldvrede" worden bedoeld.

Van Communistisch standpunt bezien was deze hoge onderscheiding dan ook ongetwijfeld ten volle verdiend.

Hoe Ottawa Ontstond en Groeide tot 's Lands Hoofdstad

door Thomas H. Wiser.

(Can. Scene) — Ottawa is de plaats waar vele jaren geleden de Canadese Indianen reeds hun stamvergaderingen hielden. Het woord Ottawa is afgeleid van de naam der Indiaanse stam, de Outaouas, die zich in dit gebied ophield.

Het gebied ten zuiden van de rivier was een wildernis toen Kolonel By van de Royal Engineers in 1899 aan de voet van de Chaudiere Watervallen de eerste plannen maakte voor de ontwikkeling van wat later Ottawa zou worden. Hull, aan de noordelijke oever van de rivier, was een kleine Franse nederzetting, maar Kolonel By zag de grote rijkdom aan bossen langs de oever en de mogelijkheden om uit het kolkende water van de Chaudiere vallen ("The Great Kettle") electrische stroom op te wekken. Hij had het oog gevestigd op de schoonheid van de kalkstenen rotsen en zag in zijn verbeelding een stad verrijzen... misschien zelfs wel een hoofdstad.

Meer dan 150 jaar zijn verstreken sinds Caleb Bellows de rivier over peddelde vanuit Hull, waar hij aan de overzijde een dok en een opslagplaats bouwde. Dit was in 1809 en hij werd al spoedig gevolgd door Ralph Smith, die er een blokhuis bouwde. Langzaam aan kwamen er meer mensen wonen. Miss Dalmahoy van Edinburgh was de eerste vrouw die er zich vestigde. Zij trouwde en was wijd en zijd bekend als Mother Firth. Het was echter pas na de Oorlog van 1812, dat de plaats op een dorp begon te lijken toen soldaten er zich met hun gezinnen vestigden op aan hun verstrekt land en er een boerderij begonnen. Ondanks de lange, koude winters en de hete zomers groeiden hun bedrijven snel.

Door gebrek aan wegen is Bytown (zo genoemd naar Kolonel By) lang geïsoleerd gebleven van andere nederzettingen. Toen Kolonel By's Royal Engineers echter in 1826 de opdracht kregen voor het graven van het Rideau Kanaal, werden duizenden arbeiders in dienst genomen. Twee jaar later stonden er 150 huizen en 15 winkels — en vier jaar later woonden er 1500 mensen. Tegen die tijd had het dorp een belangrijker plaats ingenomen dan Hull.

Er werden uitstekende zaken gedaan in de houtindustrie. Grote hoeveelheden boomstammen werden via de Ottawa Rivier naar Montreal vervoerd, vanwaar ze naar Engeland werden uitgevoerd voor gebruik bij de scheepsbouw. De straten in Bytown werden genoemd naar de beroemde Generaal Wellington en naar leden van het Koninklijk Huis, zoals George, York en Clarence.

Toen het Rideau Kanaal voltooid was voer de "Pumper" als eerste stoomschip langzaam door haar 47 sluizen. Door de beëindiging van het werk aan het kanaal kwamen 2000 Ieren beschikbaar voor boerenarbeid in dit gebied.

Na de vereniging van Upper- en Lower Canada in 1841 kwamen meer en meer immigranten naar de Britse Kolonie; 44.000 in het jaar na deze vereniging — 90.000 in 1847. Ook Bytown kreeg hiervan haar deel. Op de 1ste dag van het jaar 1855 werd Bytown "The City of Ottawa".

Hoewel Montreal, Quebec, Kingston en het kleine York (Toronto) aanspraak maakten op het recht om de hoofdstad van de Verenigde Canada's te zijn, werd door Koningin Victoria een onverwacht besluit genomen. Zij plaatste haar wijsvinger op de kaart van Canada, precies op de plaats van het tegenwoordige Ottawa. Toendertijd was er weliswaar een goede waterverbinding, er waren enige gebouwen en de omgeving was prachtig, maar het was een ruwe gemeenschap met verwaarloosde tuinen en slechte wegen.

In 1859 werden grote hoeveelheden kalksteen verzameld voor de bouw van parlementsgebouwen. Zes jaar later waren de gebouwen, opgetrokken in 12de en 13de eeuwse gothische stijl, gereed. Op de morgen van de 1ste Juli 1867 kondigde een saluut van 101 schoten de geboorte aan van Canada met Ottawa als hoofdstad.

Iedere dag luiden de klokken van de Peace Tower en de 43 klokken, variërend in grootte van 10 tot 22.400 pounds, kunt U horen in de stad, via radio en televisie. Uiteindelijk zal Ottawa, als gevolg van het verfraaiingsplan, een van de mooiste steden van de wereld worden... een heel verschil met de kleine nederzetting aan de oever der rivier, die zou uitgroeien tot Canada's hoofdstad.

CANADA'S PARLEMENTSGEBOUWEN IN OTTAWA met de imposante Peace Tower zijn gebouwd met kalksteen, dat ter plaatse wordt gevonden. De bouw duurde 6 jaar en kon juist worden voltooid voor de geboorte van Canada als een natie op 1 Juli 1867. Deze prachtige in gothische stijl opgetrokken gebouwen trekken ieder jaar duizenden toeristen.

CLEARANCE SALE

Dit is een unieke gelegenheid om kwaliteits meubelen te kopen voor sterk verlaagde prijzen. Deze meubels zijn niet speciaal gekocht voor deze opruiming, doch zijn van 1e klas fabrikanten uit Europa en Canada. Doet Uw voordeel en koopt bij KNOB HILL in deze geweldige opruiming.

HUISKAMERS

		Gewone Prijs	SALE PRIJS
Geïmporteerde Zweedse stijl (West Store only)	4 stoelen, uittrektafel, dressoir met boventop. Alles in teak hout, bekleed met wollen stoffen. Totaal 7-delig. Een 1e klas kamer. Komt niet weer voor deze prijs.	$489.50	$359.-
Geïmporteerde modern Hollandse stijl (East End Store only)	4 stoelen, uittrektafel, bergmeubel met ingebouwde bar. In teak hout, met wollen stof beklede stoelen, zeer modern. Slechts één kamer. Zeer voordelig!!	$449.00	$299.-
Canadese Huiskamer in Zweedse stijl (Beide Stores)	6-delige Noten kamer. 4 stoelen, uittrektafel met prachtig dressoir, merk Kaufman (iets moois). Tobermory design. Slechts 2 kamers.	$429.00	$319.-
Modern Canadese Huiskamer in Walnut (Beide Stores)	4 stoelen, uittrektafel, dressoir met schuifdeuren. Prachtige kamer in zeer moderne stijl.	$199.00	$149.-
Modern Canadian Provincial Colonial (West Store only)	4 stoelen en uittrektafel, buffet, solid maple, merk Knechtels. Zeer zware uitvoering in massief hout.	$399.00	$299.-

BANKSTELLEN

Geïmporteerd Scandinavisch model	Driezits bank, met hoge en lage fauteuil met zeer zware wollen bekleding, in diverse kleuren, van massief teak hout gemaakt.	$499.00	$399.-
Geïmporteerd modern Hollands	Prachtig mooi bankstel met 2 clubfauteuils, in eerste klas wollen bekleding. Dit moet U zien, haast niet te geloven voor deze prijs. Mooi van stijl en zeer solide.	$599.00	$499.-
Geïmporteerde Scandinavian stijl in Noten	Driezits bank met losse kussens en 1 stoel, alles in foam met ritssluiting. Geheel in massief Noten. Iets moois voor deze prijs, diverse kleuren voor bekleding.	$299.00	$199.-
French Provincial (West Store only)	Bank en 1 stoel met airfoam kussens, 100% Nylon bekleding. 1e klas set met airfoam rug. Houtwerk Kersen.	$399.00	$299.-
Modern Canadian	1 2-piece Beverley Chesterfield suite, foamkussens, goede bekleding, 1e klas set (met quilted decks, no sag spring).	$199.00	$159.-

SLAAPKAMERS

Modern Canadian	1 3-delige Slaapkamer. Double Dresser- Chest of Drawers - Bookcase Bed.	$179.00	$129.-
Scandinavian Walnut	3-delige Slaapkamer. Double Dresser - Chest of Drawers - Bookcase Bed or Panel Bed. Mirror included.	$329.00	$249.-
FANTASTISCHE AANBIEDING	Double Dresser - Chest of Drawers met afwijkende kleur Bed - Kroehler. One only. East End Store.	$299.00	$199.-

KITCHEN- DINETTE SUITES

Voor JONGELUI die gaan trouwen	5-piece Kitchen Sets. Uittrektafel.	$59.50	$38.95
	5-piece Dinette Sets. Bronze tone.	$89.50	$69.50

DIVERSEN

VOOR BEDDING is maar één adres, dat is KNOB HILL	1 Continental Bed, Springwall Smoothtop. Prachtige matras en boxspring.	$159.00	$99.95
	1 Continental Bed, Simmons Quilted. 1e klas kwaliteit.	$189.00	$99.50
	Andere Continentals vanaf	$79.50	$49.50

APPLIANCES

REFRIGERATORS	13 cu. feet McClary-Easy. Zero-Zone Aut. Knob Hill will not be undersold.	$269.-	with trade
	Family-size Refrigerator, brand new. Dialamatic defrost.	$169.-	with trade
RANGES	30" fully aut. clock controlled. Rotisserie. Window oven door. McClary-Easy.	$179.-	with trade
	24" Range. Aut. oven control.	$128.-	No trade
WASHERS	Aut. McClary-Easy Washer. Set the dial and forget it.	$199.-	with trade
DRYERS	Aut. Dryer, 3 heat controls. Fabrikants naam mag niet genoemd worden.	$149.-	
RADIO and STEREO - HI-FI	Opruimingsprijzen in RCA Victor - Fleetwood - Nordmende - Electrohome - Philips. Gebruikte Sets altijd voorradig.		

VERDER HEBBEN WIJ: OPKLAPBEDDEN, DUBBELE DIVANBEDDEN, ROTAN WIEGEN, HOLLANDSE DEKENS, TAFELKLEDEN, VLOERKLEDEN, KOEKOEKSKLOKKEN, CASSETTES, HOLLANDSE SCHILDERIJEN, STOFZUIGERS, ENZ. ENZ.

De Grootste Sortering — De Beste Service — De Laagste Prijzen

KNOB HILL Furniture and Appliances Ltd.

2 LOCATIONS

Rexdale - Toronto
1597-1601 ISLINGTON AVE.
741-3420

Scarboro - Toronto
2623 EGLINTON AVE. EAST
OX 9-3741 AM 7-3381

A. Braaksma — *G. Lock*

Boekbespreking

Ds C. Moens: "Vreugde in het ambt". Uitgave J. H. Kok N.V., Kampen.

Dit eenvoudig, doch keurig uitgegeven boekje van 114 bladzijden is een poging, om de positie van de ouderlingen en diakenen in het midden van de gemeente duidelijk te omlijnen. Deze poging is geslaagd.

De schrijver heeft het over het ambt aller gelovigen, de herkomst van het bijzondere ambt, de roeping tot het ambt, de ambtsdrager en zijn gezin., kerkeraadsvergaderingen enz. enz. Uit deze onderwerpen blijkt wel, dat hij niet slechts een principiële bezinning biedt, maar zich ook plaatst in de dagelijkse praktijk van het ambtsdrager zijn.

Jammer, dat hij het ambt van predikant niet onder de loep genomen heeft en dus ook niet spreekt over de grote vreugde, die in dat ambt wordt gesmaakt!

Het boekje staat vol frisse en waardevolle opmerkingen. Zo vraagt hij aandacht voor het feit, dat "wedergeboorte" maar niet een statisch begrip is — zoals zo vaak wordt gedacht — maar in de Schrift de voortdurende bekeringen aanduidt, die uit de gemeenschap met Christus voortvloeien.

Terecht legt hij de nadruk op de nauwe samenhang tussen het algemene en het bijzondere ambt, en tussen het ambt van ouderling en diaken, dat eigenlijk één ambt is met tweeërlei specialisatie. Dat betekent dus ook, dat we het ambt van ouderling niet uitsluitend hebben te zien als het koninklijke, en dat van diaken niet alleen als het priesterlijke.

Een enkele keer zetten we een vraagteken, zoals wanneer de schrijver de begeerte tot het ambt de innerlijke roeping noemt, een stadium op weg naar de uitwendige roeping, die zich openbaart in de verkiezing door de gemeente. Dit lijkt ons niet nauwkeurig uitgedrukt. Trouwens, allerlei speculatie kan zich hier voordoen. Is de onderscheiding inwendig-uitwendig al niet speculatief? Als ik begeerte tot het ambt heb (inwendige roeping en ik wordt nooit tot ambtsdrager gekozen, heb ik dan wel ooit enige roeping gehad? Is die zgn. innerlijke roeping dan niet waardeloos geweest? Maar roept God wel ooit tot het ambt zonder dat die goddelijke roeping effect sorteert? Kijk, hier lopen we een beetje vast, zoals zo dikwijls, wanneer we heilige zaken door een scholastieke bril bezien.

Het is de mening van de schrijver, dat niet alleen bij hen, die voor de eerste keer bevestigd worden als predikant, maar ook bij de eerste bevestiging van ouderlingen en diakenen de handoplegging behoort plaats te hebben. Deze opinie is onze aandacht waard. Bij het nadenken hierover komt als vanzelf de vraag op naar de tijdsduur van het ambt. Waarom periodieke aftreding van ouderlingen en diakenen en "levenslang" voor de dominees? Op deze praat gaat de auteur in, doch evenals wellicht allen, die in de loop der historie het periodieke aftreden hebben bepleit, voert hij slechts enige praktische argumenten aan. Hieruit leide men nu niet af, dat deze recensent vóór levenslange zittingsduur van ouderlingen en diakenen is. Hij zit alleen al jarenlang uit te kijken naar een beter fundering van het periodieke aftreden, en kan die zelf niet vinden!

Ambtelijk huisbezoek is ook het heel gewone bezoek, dat gebracht wordt door één ouderling of één diaken, zegt de schrijver. Het is goed, om dit eens zwart op wit te zien, omdat nog dikwijls de gedachte leeft, dat het huisbezoek pas een ambtelijk karakter krijgt, wanneer de ambtsdragers met zijn tweeën komen.

Bijzonder mooie opmerkingen worden voorts gemaakt over de ambtsdrager en zijn vrouw, die in zekere mate deelgenote wordt van zijn geestelijke belevenissen in het ambt.

Ook zijn de dingen, die gezegd worden over het karakter en de sfeer van de kerkeraadsvergaderingen, bijzonder leerzaam.

Een boekje als dit zou eigenlijk door alle ambtsdragers bestudeerd en besproken moeten worden. Want is het geen vreemde zaak?: om dominee te worden moet je heel veel jaren studeren, maar voor het ambt van ouderling wordt heel geen studie vereist. Dit nu behoorde onder ons niet zo te zijn!

De lezer heeft het al wel gemerkt: we bevelen dit boekske van harte aan!

A. De Jager

REISBUREAU

O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

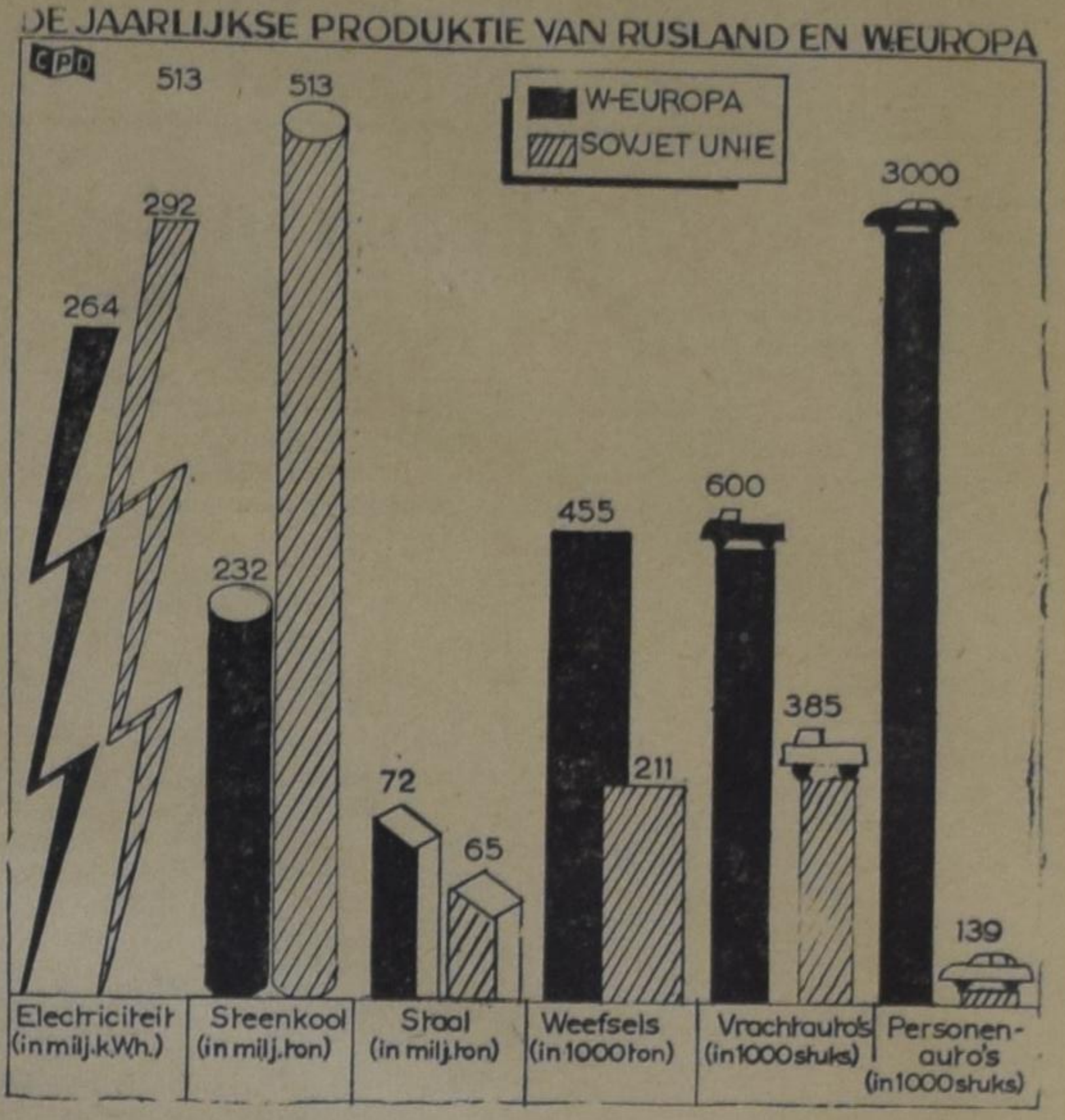

VERGELIJKING TUSSEN WEST-EUROPA EN RUSLAND

Bij een beoordeling van de krachtsverhoudingen in de wereld zien wij vaak alleen naar Rusland en de Ver. Staten. Wij vergeten daarbij echter dat ook West-Europa een economisch krachtscentrum van formaat is. In onze grafiek geven wij een indruk van de produktiekracht van de Sovjet-Unie en van West-Europa. Tot West-Europa rekenen wij dan Duitsland, Frankrijk, Italië en de landen van Benelux. Het blijkt dat West-Europa een produktiekracht heeft die op verschillende gebieden veel groter is dan de produktiekracht van Rusland. Daar komt nog bij dat West-Europa totaal maar 170 miljoen inwoners telt en de Sovjet-Unie 220 miljoen mensen.

De Russen produceren veel meer steenkool maar ze hebben ook veel maar kolen nodig omdat hun industrie nog niet de beschikking heeft over een moderne energievoorziening in een mate zoals dit in West-Europa wel het geval is. Aan de andere kant is het een feit dat de Russische produktie sneller is gegroeid dan de Westeuropese.

South African Aid For White Russians

A shipload of White Russians who have wandered aimlessly round the world for 45 years will arrive in Durban later this month en route for a final permanent home in Brazil.

The Russians, members of a 4,000-strong Orthodox sect, are at present housed in refugee camps in Hong Kong. They have not had a home since they fled from Russia during the revolution.

Their last journey, to a colony set up for them in Brazil, has been paid for by South Africans of all races who contributed to a fund-raising campaign by the S.A. National Committee for the World Refugee Year.

Mr. V. R. Hicks, secretary of the South African Committee, says that the homeless Russians have expressed deep gratitude for what South Africa has done for them.

It is the aim of the South African committee to finance the travel of all 4,000 of the Russians from Hong Kong to Brazil, via Durban, to keep them together as a group, Mr. Hicks said.

JOHN SAKES
Uw KAPPER uit AMSTERDAM
Hwy. 8 West van GRIMSBY.
½ Mijl ten O. van SLESSER'S MOTORS, Mountain zijde.
100% Service.
Dinsdags gesloten. WH 5-2520

BOOK BULLETIN No. 18 — BOEKENGIDS 1963

Dit boekje van 80 bladzijden is een GIDS. Niet slechts een verzameling van titels, schrijvers en prijzen, maar een echte gids, die U de weg wijst. Een wegwijzer in de vele nieuwe lectuur die in het afgelopen jaar verschenen is in het Nederlands, of die in 1963 nog verschijnen zal. Het is niet slechts een verzameling van het beperkte aantal Nederlandse boeken, dat de betere Hollands-Canadese boekhandel U leveren kan, maar veel meer. Het is een poging om U op de hoogte te houden van a l l e goede Nederlandse lectuur, op allerlei gebied, maar vooral ook die lectuur waarin de Gereformeerde lezer belang stelt. Deze gids is een uitgave van "Het Verband van Gereformeerde Boekhandelaren in Nederland". Wij (als enige aangesloten boekhandel in Noord-Amerika) zijn blij dat we U deze gids mogen aanbieden. Stuurt U ons even een briefkaart, en U ontvangt het boekje g r a t i s thuis.

PHONE 637-2151 — *Aanbevelend, Gerry Denbok*

Burlington Book & Bible House
Mail-Order Dept. Box 381 — Burlington, Ontario

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

Eens, heel lang geleden . . .

Twee keer per jaar smaakten wij kinderen het twijfelachtige genoegen om tante Amalia te logeren te hebben. Tante Amalia was een tante van onze moeder. Ze was oud, deftig, ongetrouwd en zuur. Bovendien zat ze vol critiek op onze opvoeding en ze stak dit niet onder stoelen of banken. Des te meer reden voor ons om een logeerpartij van haar met ongeveinsde afschuw tegemoet te zien. Moeder drukte ons elke keer weer op het hart om beleefd en vriendelijk tegen tante Amalia te zijn.

"Eigenlijk is tante diep te beklagen," onderwees moeder ons. "Ze heeft kind noch kraai en is erg eenzaam."

"Dan had ze vroeger maar moeten trouwen," wierp mijn oudste broer Hein tegen, die als altijd een oplossing dadelijk bij de hand had.

"Wel, ze is nu eenmaal niet getrouwd en ik wil dat jullie haar vriendelijk bejegenen," antwoordde moeder koel.

"Ze heeft natuurlijk nooit een man kunnen krijgen met die puntneus en onderkin," bracht Hein weer te berde.

"Of misschien heeft ze een ongelukkige liefde gehad," bedacht ik, die wat romantischer aangelegd was. "Misschien is haar verloofde vlak voor het trouwen er met een ander vandoor gegaan . . ."

"Of misschien ging hij net dood of zo," zei mijn zusje Marieke, die graag dramatiseerde. "En toen heeft ze natuurlijk moeten beloven om nooit met een ander te trouwen."

"Is dat waar, Mam?" wilde Hein weten.

"Nee, natuurlijk niet," zei moeder geïrriteerd. "En schei uit met die zotte verzinsels en gedraag je behoorlijk als tante morgen komt." Moeder ging de kamer uit.

"Het is voor haar ook niet leuk dat tante Amalia komt," zei ik. "Mam slooft zich altijd uit om het tante naar de zin te maken en al wat Mam van haar te horen krijgt, is: "Elisabeth, de kinderen gaan veel te laat naar bed! Ze hadden al een uur geleden onder de wol moeten liggen!" "Elisabeth, ik begrijp niet dat je de kinderen niet uitsluitend bruin brood laat eten. Dat is veel gezonder dan dat weke wittebrood" "Elisabeth! Waarom laat je Johanna haar eigen jurk niet strijken? Daar is ze toch wel groot genoeg voor onderhand?" bootste ik tante na, zodat de anderen in de lach schoten.

"Ze heeft ook altijd wat te zeggen als ik zit te eten," zei Hein. "Ellebogen van tafel! Gebruik je mes en vork! Hendrikus, wat zit je toch met je stoel te wippen!" Wat een mens! Ze doet net alsof Mam en Pa ons als barbaren opvoeden. Ze maakt me altijd zo kriegelig met haar gevit dat ik van de weerom stuit al mijn manieren vergeet! 'k Hoop van harte dat ze gauw weer optrommelt als ze morgen komt. En waarom moet ze ons altijd voluit bij onze doopnaam noemen? 't Is geen gehoor. We lijken wel in 1800 te leven, Lorre."

Lorre was ik. Niemand, behalve tante Amalia, noemde me bij mijn eigenlijke naam, Johanna. Jaren geleden had Opa mij in een onbewaakt ogenblik "Lorre" genoemd, omdat ik zo graag en natuurgetrouw iemand na kon doen. Sedert die tijd was ik Lorre gebleven. Zelfs op school werd ik zo genoemd. Tante Amalia echter zou liever het puntje van haar tong afbijten dan mij met Lorre aan te spreken. Talloze malen had ze getracht om mijn echte naam weer in te voeren, maar tot nu toe zonder succes.

De volgende dag werden Hein en ik afgevaardigd om tante Amalia van de trein te halen. Moeder negeerde ons tegensputteren volkomen. "En Hein, denk er om dat je dadelijk de koffer van haar overneemt. Denk er ook om steeds met twee woorden te spreken en Lorre, informeer naar haar gezondheid, daar is ze erg op gesteld." Volgepropt met raadgevingen en bezield met goede voornemens gingen we op weg. We waren prachtig op tijd en stonden met ons perronkaartje op het perron te wachten toen de trein binnenstoomde. Al gauw zagen we tante Amalia de trein uitstappen, geholpen door de conducteur. "Goeie grutjes!" schrok Hein. "Ze heeft twee koffers bij zich. Ze is vast van plan om een maand te blijven!"

"Vooruit, schiet op, we moeten er heen!" zei ik, Hein bij z'n mouw meesleurend. Tante Amalia was gehuld in een boa van struisveren, die zachtjes meedeinden op de maat van haar ademhaling. Gelaten ondergingen Hein en ik haar welkomskus. "Hoe is Uw gezondheid, tante Amalia?" vroeg ik er pal boven op.

"Och, Johanna, de ouderdom komt met gebreken. Ik heb wat galklachten en levermoeilijkheden en moet erg kalm aan doen. Ik heb het veel te druk gehad in mijn grote huis de laatste tijd, daarom is het goed dat ik bij jullie eens een tijdlang kom uitrusten."

Hein keek me veelbetekenend aan. Zijn ogen seinden: Heb ik het je niet gezegd? Die krijgen we straks met geen stok het huis meer uit! Maar hij wist zich te beheersen en bukte zich om de twee koffers van tante, die de conducteur bereidwillig op het perron had gezet, op te pakken.

"Laat die staan, Hendrikus," beval tante. "Die zijn veel te zwaar. De kruier moet ze maar thuis brengen. Is er hier één?"

"Daar komt Krakie net aan, tante. Hij heeft U zeker al gezien," antwoordde Hein. Krakie was onze dorpskruier, bekend bij jong en oud. Het was een fel en driftig mannetje, dat krom liep van het kruien. Hoe zijn eigenlijke naam was, wist niemand. Maar hij werd door iedereen achter zijn rug "Krakie" genoemd, naar het krakerige gekreun van zijn lage, platte kruiwagen. Zelfs de grootste branies in het dorp durfden Krakie echter niet in zijn gezicht bij zijn bijnaam te noemen, want dan kreeg je de poppen aan het dansen!

"Hoe vaak moet ik jullie wel niet zeggen om met twee woorden te spreken, ook als je het over iemand hebt," zei tante Aamalia vermanend tegen Hein. "Je zegt niet Krakie, maar Mijnheer Krakie, begrepen?" Voordat wij iets terug konden zeggen, stond Krakie al bij ons. "Mijnheer Krakie," begon tante Amalia, "graag zou ik hebben dat U deze twee koffers bij mijn nicht op de . . ." Ze kreeg geen kans de zin af te maken. Krakie hief zijn beide handen als ten hemelschreiend naar boven. "U durft mij Krakie te noemen! Krakie! Hoe durft U, hoe durft U?" Zijn hoge piepstem sloeg over van emotie. "Dat de jeugd geen manieren meer heeft in deze tijd is al erg genoeg, maar dat zo'n deftig aangeklede dame zelfs niet meer de gewone beleefdheidsvormen in acht neemt en een eerbiedwaardig burger die met hard werken en gesjouw een droog stuk brood moet verdienen, bespot en uitscheldt is toch wel het toppunt! Als de oudheid al geen eerbied meer heeft voor een eenvoudig ambachtsman, hoe kan men dan de jeugd dit besef bij brengen? Maar ik laat het hierbij niet zitten! Ik laat me door niemand uitschelden, nog niet door de burgemeester zelf! Ik zal . . ." Tantte Amalia was bijna paars geworden van schrik. Tevergeefs probeerde ze Krakie's woordenvloed te stuiten. Maar Krakie was door het dolle heen en liet haar niet aan het woord komen. Hij gesticuleerde met armen en benen alsof hij een publieke toespraak in Hyde Park hield. Misschien was Krakie ook wel blij om nu eindelijk eens in het openbaar aan zijn opgekropt gemoed lucht te geven. Het duurde maar eventjes voordat andere reizigers nieuwsgierig naderbij kwamen. Krakie zette zijn redevoering onverdroten voort. Hein en ik stonden intens te genieten. We knepen elkaar in de arm van plezier. Dit was meer dan we ooit hadden durven dromen. Tante's onderkin bibberde van ingehouden toorn en heilige verontwaardiging. Haar boa was half van haar schouders gegleden en ze omklemde haar wandelstok met zilveren knop alsof ze er Krakie mee te lijf wilde. De omstanders verdeelden zich al gauw in twee partijen. De Krakie supporters hitsten het felle mannetje nog meer op. Toen draaide tante Amalia zich resoluut om en wandelde met opgeheven hoofd en wandelstok weg, zonder ons, Krakie of wie dan ook nog een blik waardig te keuren. De koffers liet ze achteloos op het perron staan alsof aardse bezittingen volkomen in het niet zonken bij een dergeuijke aantijging.

Hein en ik volgden haar op gepaste afstand. We voelden geen schuld noch hartzeer. Per slot hadden we Tante er niet expres in laten tippelen. Maar tante Amalia was overtuigd van onze schuld en opzet in deze zaak. Ze bleef de voorgenomen drie weken bij ons, maar negeerde ons zo opvallend en kwetsend dat we eerlijk gezegd diep in ons hart jaloers waren op Marieke en Jaap die nu gedurende die tijd een dubbel portie critiek te verwerken kregen. Maar we pasten wel op om dit aan tante te laten merken!

LORRE

Hollandse Scheurkalenders

Oranje Kalenders
Daily Manna Kalenders
"Success" Agendas - Refils 1963

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT.
Tel. JA 8-1932

VERDOVENDE

middelen genezen niet, kunnen Uw toestand wel verergeren, zijn gevaarlijk bij veelvuldig gebruik. Wilt U een onschad. GENEESmiddel, neemt dan de alom en vanouds bekende Florakruiden, waarmee wij de frappantste resultaten oogsten ook in schijnbaar hopeloze gevallen. Wat U ook mankeert, meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

GESCHENK PAKKETTEN

Wij zenden voor $ 6.00 nog steeds: 5 pond Koffie of Thee voor U naar Uw vrienden in Nederland, of een volvette Gouda kaas van 9 lbs. voor $ 5.00.

Vander Veen's Importing Co.
1505 Grandville Ave. S.W.
Grand Rapids 9, Michigan, U.S.A.

Libby's
weet hoe echte
ZUURKOOL
in te maken!

Heerlijk met Kip
Libby, McNeill & Libby of Canada, Limited, Chatham, Ontario

Organiseert Uw club of vereniging een
Groepsreis naar Holland?
Geef de verzorging dan in handen van het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada, met eigen vertegenwoordiger in Holland. Wij geven U dus een COMPLETE SERVICE.

Koops Travel Service
HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA
543 BRANT STREET BURLINGTON, ONT.
Telefoon: Burlington NE 4-1813, Toronto: WA 2-6413.
Open 's avonds tot 9 uur, Zaterdags tot 6 uur.

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(10)

Randall zocht Dr. Stone op en ontmoette in hem alweer zo'n merkwaardige persoonlijkheid. Hij zat achter een ouderwets cylinder-bureau, bezig met een kaartsysteem. De draaibare stoel hing gek voorover en zijn voeten stonden stevig op de grond geplant. De brede rug en de dikke grijze haardos groetten Randaal onbewogen toen hij binnenkwam en het duurde een volle minuut voor het hoofd zich langzaam omwendde en een paar onderzoekende ogen van achter schitterende brilleglazen zich op hem richtten. "Wat zoek je hier?" schenen die ogen te zeggen. Met een trage, bedachtzame beweging zette hij dan zijn bril af.

"Dr. Stone?" vroeg Randall.

De grote grijze snor verhief zich en bracht een "Jawel" voort dat evenveel van een vraag had als van een antwoord.

"Ik ben naar U verwezen voor mijn studies."

De draaistoel maakte een piepende slag rond zonder die gekke hang te verliezen, terwijl professor Stone zich nu helemaal omwendde.

"Eerstejaars?"

"Nee, professor. Ik ben hier om mijn studie te voltooien, omdat ik niet naar Princeton terug kon voor m'n laatste jaar."

"Hm, Engels zeker?"

"Jawel, professor."

"Wel, kijk dit lijstje maar eens na." Hij overhandigde Randall een lijst met colleges. "Streep aan wat je denkt te volgen en kom dan terug."

Er was iets in het huiselijke, half welwillende half afwijzende gezicht dat Randall aantrok.

"Ik zou graag Uw college "Logica" volgen, als ik mag."

Hij herinnerde zich dat Nita er erg hoog van opgegeven had.

"Er is ruimte voor meer studenten," zei Dr. Stone. Hij stak zijn hand uit naar het lijstje en cirkelde Logica.

"We hebben twee uur Bijbel hier, zoals je misschien al weet. Boven de normale vereiste studies."

Het was nieuws voor Randall. En hij deed nog menige ontdekking die middag, voordat alles in kannen en kruiken was.

Eindelijk weer op weg naar zijn kamer stond hij stil voor het bord met bekendmakingen. Eén ervan zei dat de eetzaal die avond geopend zou worden met een diner om zes uur. Het was nu vier. De volgende avond hield de faculteit een begroetingssamenkomst voor nieuwe studenten. En dan was er een oproep voor alle voetbal-adspiranten om de volgende middag, kwart over drie precies, in de "Gym" te komen. Hij nam ze nauwkeurig in zich op en haastte zich dan om in de resterende twee uren zijn "cel" te herscheppen in een comfortabele "kast".

Om kwart over drie de volgende middag stapte Randall de kleedkamer binnen. Het was er vol jongelui die in een hoop uitrustingsstukken zaten te rommelen. Hij stond er even naar te kijken en luisterde naar het oorverdovende lawaai dat ze maakten en ging toen op een bank zitten met z'n rug tegen een klerenkast.

Even later kwam Bruce Wendell naast hem zitten.

Toen het gejoel een hoogtepunt bereikte ging plotseling de deur open en kwam de trainer binnen, meneer Griffith.

"Handen af van dat spul, uilskuikens," bulderde hij. "Wat denk je dat het hier is, een cafetaria? Ga zitten!"

Hij was bij de mariniers geweest gedurende de oorlog en had er de hardheid van stem en manieren van overgehouden.

Randall moest er stilletjes om lachen. Hij kende dit soort trainer. Een slavendrijver; iemand die een ploeg in elkaar stampte bijna met z'n handen. Hij kon niet leiden, alleen maar drijven. "Zo zou ik nooit kunnen," dacht Randall.

Griffith bestudeerde z'n "materiaal" zorgvuldig. Op het eerste gezicht leek het niet slecht.

"Allereerst," begon hij dan, "stel ik aan jullie voor "Trixy" MacRae van Princeton, zoals iedereen weet. Door een samenloop van omstandigheden, ongelukkig voor MacRae, gelukkig voor ons, hebben wij hem dit jaar aan onze kant. MacRae."

Applaus klaterde luid op toen Randall ging staan in die typische voetballershouding: handen in de zak, wijdbeens, het hoofd iets vooruit.

"Dank voor jullie welkom, jongens," zei hij. "Ik heb m'n best gedaan voor Princeton en ik hoop m'n best te doen voor Wharton."

Toen ging hij weer zitten.

Aan het gejuich waarmee deze korte en kernachtige woorden werden begroet wist Griffith dat het een goed seizoen ging worden. De jongens zaten vol geestdrift en vechtlust.

"Vervolgens moet ik jullie namen hebben, leeftijden, posities die je gespeeld hebt en waar. Schrijf het op een stuk papier. En dan kom je hier voor je uitrusting."

De rest van de middag verstreek met het luidruchtig passen en uitreiken van schoenen, helmen, broeken en shirts met zo nu en dan het begin van een schermutseling over het een of ander kledingstuk. De tijd was om eer ze het wisten. "Morgenmiddag kwart over drie op het veld. Dat is alles voor vandaag."

Randall ging naar zijn "kast" terug en monsterde onderwijl de spelers, terwijl die zich in alle richtingen weghaastten. "Niet slecht," dacht hij, "niet slecht."

Voor het avondeten kleedde hij zich met zorg en stak toen in de groeiende schemer het terrein over dat hem scheidde van wat de studenten het Rode Kasteel noemden. De hal was vol gelach en gepraat. De eetzaal bood plaats aan 250 gasten, bijna de helft van het totaal aantal studenten.

Ze zochten luidruchtig hun plaatsen op en bleven achter hun stoel staan. Het getingel van een bel vanaf de hoofdtafel bracht bijna onmiddellijk een diepe stilte waarin de stem van een ouderejaars student God dankte voor het geboden voedsel.

Het was een eenvoudige maaltijd, maar met zorg bereid. Randall at langzaam, nu en dan een woord wisselend met z'n beide buren. Ondertussen liet hij zijn ogen voortdurend door de zaal dwalen, op zoek naar een gestalte. Hij had haar nog maar tweemaal gezien. Maar hij kon haar nu niet ontdekken. Ze zat zeker ergens achter hem. Moest natuurlijk weer net zo treffen.

Toen de maaltijd over was bleven de jongelui in groepjes hangen om te praten of te zingen bij de piano. Terwijl hij een deuropening passeerde hoorde hij een stem: "Toe, Fay, speel wat voor ons, wil je?" En vanaf de trap kwam het antwoord: "Sorry, Jeanne. Vanavond niet, ik ben druk."

En Randall voelde zich diep teleurgesteld.

Iemand anders zette zich op de piano-kruk en spoedig vulde de zaal zich met de spontane harmonie van jeugdige stemmen.

Ze hielden veel van zingen hier. Zelfs de paartjes bij de vensterbanken, nu al in de ban van ontluikende kalverliefde, zongen mee terwijl ze geen oog van elkaar af sloegen.

In een van de kamers van het meisjesgebouw floot Nita Carlsen een vrolijk deuntje toen haar kamergenoot binnenkwam.

"Hallo, zeg," zei ze, haar melodie onderbrekend, "vond je dat eten niet verschrikkelijk?"

Fay Thurston lachte.

"Zo slecht was het niet. Denk eens aan de arme mensen in Armenië die verhongeren."

"Hoef ik niet aan te denken. Ik verhonger zelf. Zeg, ga jij naar de receptie straks?"

"Ja, jij ook?"

"'k Denk het wel. Wat doe jij aan?"

Dat was de vraag die in het volgende half uur in elke kamer in het meisjesgebouw werd besproken.

Om acht uur vulde weer een andere zaal zich met jongelui. Er lagen hier dikke karpetten op de vloer en er stonden gemakkelijke stoelen en hier en daar canapé's; er waren schemerlampen en hangende planten die het geheel een sfeer van huiselijke deftigheid gaven. Bij de deuren stonden jongelui die aan iedereen een stukje papier en een speld uitreikten. Op het papier moest men zijn naam en woonplaats schrijven om het dan op jas of jurk vast te prikken. De handigste manier om zichzelf te introduceren.

Om half negen was de zaal zo vol als een ei. Het was een voortdurend door elkaar wriemelende massa. Iedereen sprak en schudde handen met iedereen. Het ene ogenblik ontmoette je een professor met zijn vrouw, het andere een meisje uit New York of een student uit Michigan, en dan weer een klein Japaneesje of een zendelingszoon uit China.

Randall had nooit gedacht dat zo'n kleine universiteit zo'n grote verscheidenheid van studenten kon trekken uit alle hoeken van de wereld.

Opeens zag hij Nita Carlsen op zich af komen. Ze was gekleed in heel licht blauw waarbij haar haar donkerder afstak. En aan haar hand voerde ze mee een meisje in een grijze japon met iets paars op haar linker schouder. Voor hij tijd had zich te vermannen stonden ze al voor hem.

"Hallo, jij daar," riep ze. "Ik heb mijn buurvrouw hier over je verteld en ik wou haar aan je voorstellen. Dit is Fay Thurston, en dit is Randall MacRae."

Randall had wekenlang naar dit ogenblik uitgezien. Maar nu het eindelijk was aangebroken verloor hij zijn gebruikelijke houding van zelfvertrouwen. Inplaats van op het stukje papier met haar naam en woonplaats te kijken, zoals hij bij al de anderen had gedaan, keek hij haar recht in de ogen.

"Erg fijn, U te ontmoeten, juffrouw Thurston. U kent mij natuurlijk niet, maar ik ken U wel."

Haar stem klonk even muzikaal als haar pianoklanken.

"O? Hoe kan dat? Heb ik U ergens ontmoet?"

"Wel, u hebt verscheiden keren langs me heen gekeken, in de afgelopen zomer." Hij lachte, en onderging daardoor een zekere bevrijding. Maar hij moest erg zijn best doen om gewoon te schijnen.

"Deze zomer?"

"Ja, in de tent in Brooklyn."

"Werkelijk? Wat merkwaardig! Het waren prachtige samenkomsten, vond U niet?"

"Buitengewoon," beaamde hij, al sprak hij niet over dezelfde ervaringen als zij.

Nita werd ongedurig. Dit was iets onverwachts. Ze had haar fanatiek godsdienstige kamergenoot meegesleurd om aan MacRae voor te stellen, alleen maar om een gelegenheid te hebben zelf met hem te praten. Nu hadden ze geen aandacht meer voor haar. Ze vroeg zich af wat Randall uitgevoerd had in die tent? Dat was toch niets voor hem? Maar ze waren nu diep in gesprek. En zij liet ze maar begaan, zichzelf met een glimlach verwijderend.

(Wordt vervolgd.)

DE BAAS

Met een duizelingwekkende snelheid viel ik van de hoge toren naar beneden. Met een schok kwam ik tot mijn positieven. De schok ging door mijn benen heen en zette de hele matras in beweging. Katrien werd er klaarwakker van en zuchtte: — Ben je al weer van je toren gevallen? Kun je niet een beetje kalmer aandoen? Ze draaide zich om en probeerde verder te slapen.

Mijn torendroom is een jammerlijke aangelegenheid, waar ik al vele jaren door geplaagd word. De droom doet zich voor, als ik net in slaap val. Het is altijd hetzelfde: Ik beklim een hoge toren en als ik bijna boven ben, val ik naar beneden. Met een schok ontwaak ik dan.

Volgens Dick Dik, medisch student aan de universiteit van Alberta en vriend van onze zoon John Henry, komt mijn droom voort uit een soort minderwaardigheidsgevoel: Ik wil meer zijn dan ik ben, maar ik kan het net niet halen. Volgens die eigenwijze Dick Dik komt deze droom veelvuldig voor bij lieden, die zich op maatschappelijk gebied miskend achten, en bij gehuwde mannen, die thuis niets hebben te vertellen, omdat moeder de vrouw de baas is. Deze geleerde dromenuitleggerij gaat in mijn gevoel hoegenaamd niet op! Ik ben tevreden als timmermanvoorman en voel me helemaal niet miskend. Integendeel, ik had niet verwacht, dat ik het in Canada nog zover zou brengen. (— Ziet u wel, mister Dof, zei dokter Dick Dik triomfantelijk, toen ik hem dit vertelde: — U hébt een minderwaardigheidsgevoel!)

En thuis?: In onze woning is Arie Dof koning, hoewel ik wel eens wens, dat mijn onderdanen wat eerbiediger zijn en wat spontaner gehoorzamen. (— Ha, ha, juichte Dick Dik, — wéér uw minderwaardigheidsgevoel!)

Medisch student Dick Dik heeft voorts uitgesproken, dat mensen zoals ik, die de vijftig al gepasseerd zijn, niet meer te genezen zijn, en dat ik torens zal bestijgen en van torens zal tuimelen, totdat ik op mijn oude dag niet meer werk en geen gezin meer heb. Belachelijk! Dat eigenwijze studentje heeft nog heel wat te leren! . . .

Katrien zuchtte diep en keerde zich weer om. Ze kon niet weer in slaap komen: — Jij ook altijd met je gekke schok! mopperde ze.

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

De slaap wilde bij mij ook niet komen. Dus begon ik ook maar hevig te zuchten en te gapen en me telkens om te draaien. Dat heb ik van Katrien geleerd.

— Zullen we eens wat anders gaan doen? stelde ik na een minuut of tien voor, — een potje dammen of zo? Katrien kan echter niet dammen en nam derhalve haar toevlucht maar tot praten. Ze vertelde, dat ze vanmiddag nog even bij Lien Katendrecht was geweest, die in onze buurt woont. Ze had weer een van de kinderen ziek, vermoedelijk longontsteking. Die mensen hebben altijd wat met hun kinderen. Verleden jaar kwam hun oudste onder een auto. Het duurde drie maand, voordat het jochie weer beter was. Het oudste meisje heeft asthma. De derde, weer een jongen, is een paar maand geleden van het dak van hun garage gevallen, en brak een pols en een enkel. En zo is er altijd wat bij Lien en Klaas.

— Wat mag je dan toch dankbaar zijn, als je kinderen steeds gezond zijn! merkte mijn vrouw op. Nu, dat mag je zeker! Wat hebben wij met ons groot gezin altijd weinig ziekte en ongeval gehad! Dat is een grote zegen! Onverdiend!

Toen we het zo ver over de gezondheidstoestand van de kinderen hadden, schoot me iets te binnen, dat ik vanavond in de krant had gelezen en nogal indruk op me had gemaakt. Ik begreep niet, dat ik het nog niet eerder aan Katrien had gerapporteerd. Dus stak ik meteen maar van wal. Ik vertelde, dat een paar professors in Montreal een grote studie hadden gemaakt over het gezinsleven en dat ze tot de conclusie waren gekomen, dat kinderen, die een dominerende vader hadden over het algemeen veel gezonder waren dan kinderen, die een vader hadden, die een pantoffelheld was. Bescheiden merkte ik op, dat het maar goed was, dat ik in ons gzin de baas was. De kinderen waren puik gezond!

Antwoord van Mrs. Dof: — Poe: Wat heb je weer een verbeelding! Je fantasie zal je wel weer parten spelen, Arie. Laat me die krant eens zien. Je zult er wel weer wat bijgemaakt hebben.

Verontwaardigd sprong ik het bed uit en spoedde me naar de livingroom. De krant lag er gelukkig nog. Met de krant in de hand kwam ik terug. — Hier, neem en lees, sprak ik plechtig. En ja, toen moest Katrien het ook wel geloven. Het stond er zwart op wit. De wetenschap had dit uitgemaakt: Sterke vaders, sterke kinderen — bazige moeders, zwakke kinderen. — Nou, zo erg staat het er niet, protesteerde Katrien. Dat moest ik toegeven, evenals mijn vrouw moest toestemmen, dat de krant hier het pleit voerde voor de man en vader als hoofd van het gezin en ook de baas! Er stond ook in dat artikel, dat het een slechte uitwerking heeft op de jongens in een gezin, wanneer vader altijd de afwas doet en allerlei huishoudelijke karweitjes opknapt, als daar zijn stofzuigen, koper poetsen, vloer boenen enz. enz. Roerend mee eens!

Katrien lag daar maar beteuterd in bed te kijken. Met een vroom praatje wilde ze me bestrijden: — Heeft de dominee Zondag nog niet gewaarschuwd voor ongelovige wetenschap? — Maar hoe weet jij nu, dat dit per sé ongelovige wetenschap is? Toen zweeg ze zowaar twee minuten!

Daarna hernam ze: — Nou, je weet ook wel, Arie, dat ik niks van pantoffelhelden moet hebben, en van hun vrouwen nog minder. Ik zou niet graag willen, dat jij zo was als Van Punten bijvoorbeeld. Maar ik vind het onzin, dat het slecht voor de kinderen zou zijn, als jij me wat helpt met de dishes en zo. Jij bent de baas en ik ben je partner . . . .

De draagwijdte van deze opmerking ontging me, omdat ik in mijn gedachten bezig was met Van Punten. Ja, daar had je inderdaad een voorbeeld, dat die knappe professors in Montreal goed hadden kunnen gebruiken. Mama de broek aan en Papa de schort voor en de kinderen lastposten en bandietjes. Arme Van Punten! De mensen van onze kerk hadden nogal wat op hem aan te merken, omdat hij altijd verontwaardigd was en ergens tégen, maar geen wonder, als je thuis zo'n leven hebt! Van Punten vloeide over van de principes en vond dat het in de kerk lang niet goed ging en dat de dominees teveel te zeggen hadden en de ouderlingen ook en de gewone mensen te weinig. Maar nogmaals, geen wonder, dat je zo wordt, als je een leven hebt als Van Punten.

Katrien was nog steeds aan het woord naast me. Het werd toch eens tijd, om te gaan slapen. Het was al half één geweest. Derhalve sprak ik het volgende slotwoord: — Het schijnt toch een verkeerde uitwerking te hebben op de kinderen wanneer de man teveel in het huishouden bezig is. Welterusten, vrouw! . . .

— —

De laatste buslichting is om zeven uur. De brief met dit leerzame stukje moet nog weg naar het verre Hamilton. Dus sta ik 's avonds na de maaltijd op, om de brief te posten. De kinderen zijn ten dele al weer de deur uit, en ten dele bezig met huiswerk. Dus moet ik het zelf wel doen.

Ik heb mijn hoed al op, als Katrien me bij de keuken tegenhoudt en me met een smekende blik in haar ogen toespreekt: — Je gaat toch niet de deur uit, Arie? Je laat je vrouw toch niet alleen met die grote vaat zitten?

Even later sta ik met mijn hoed nog op borden te drogen.

Zoon Freddy komt de keuken in om een glas water. Verbergen kan ik me niet. Hij ziet zijn vader daar bezig met die nederige huishoudelijke arbeid. Dat kan hem deren! Dat kan hem nerveus en onzeker maken volgens de heren professoren! Bezorgd kijk ik Katrien aan.

Dan hoor ik Freddy zeggen: — Dad is not a bad fellow at all, hey, Mom?

En Katrien antwoordt spontaan: — Dat is ie zeker niet, Frederik!

En kijk, daar word ik nou verlegen van . . . .

Arie.

HOEVELEN BEWAREN ER HUN SPAARGELD BIJ EEN BANK?

Waarschijnlijk allemaal. Er zijn 10 millioen spaarrekeningen bij de Chartered Banks, verreweg het meest populaire soort rekening. Zij worden gebruikt door alle soorten mensen — gesalarieerden, zakenmensen, huisvrouwen, boeren, studenten — die weten dat hun geld veilig is, een goede interest oplevert en altijd ter beschikking staat wanneer het nodig is. En ook apprecieren zij de efficiente en beleefde wijze waarop zij geholpen worden. Uw dichtst bij zijnd kantoor is de plaats voor Uw spaarpenningen — en de enige plaats ook waar U **al** Uw bankzaken kunt afhandelen.

DE "CHARTERED BANKS" IN DIENST VAN UW GEMEENSCHAP

Ad No. 1003

Weerzien in Canada

Ook Uw ouders kunnen deelnemen aan de

ACHTSTE FAMILIEBEZOEKREIS

georganiseerd door "WEERZIEN OVERZEE", orgaan van de Ned. Chr. Reis Vereniging en de Chr. Emigratie Centrale, in samenwerking met N.C.R(adio)V., de C.P.B., de N.C.V.B. en de C.B.T.B.

ACHTSTE CANADAREIS 1963, REISSOM v.a. f 1213,64
Heen: Rotterdam 22 Mei 1963 met de "Rijndam" van de H.A.L.
Terug: Montreal, 8 September 1963 of 3 Oktober 1963, eveneens met de "Rijndam".

Vrijblijvende inlichtingen worden U of Uw ouders gaarne verstrekt door het Centraal Bureau der NEDERLANDSE CHRISTELIJKE REIS VERENIGING, Weteringkade 22a, Postbox 1035, DEN HAAG, Tel. 859302.

British Columbia's Maritime Museum

(Can. Schene) — Esquimalt is the site of the Maritime Museum of British Columbia. The Museum is much younger than its buildings for it was not planned until 1952, yet it occupies two former Army houses, which were constructed for the use of officers of the British garrison which defended Canada's West Coast from early days up until 1906. The brick for these buildings was brought round Cape Horn, at the foot of South America, in sailing ships from England, at the turn of the century.

The B.C. Maritime Museum was opened to the public in 1955. One of its rooms, "The Robert Sutcliffe Memorial Room" commemorates the earlier day of sailing ships with a display of pictures, photographs and models of sailing ships of various types and nationalities. This collection was the gift of Mr. Robert Sutcliffe, who as a boy went to sea before the mast and finally settled in the Pacific Northwest in the 1890's. Another room was named for Captain James Cook of the Royal Navy, a famous British explorer, who established Britain's claim to this part of North America when he landed at Nootka, on Vancouver Island in 1778. Furs, which the sailors obtained from the Indians there, were sold later to merchants on the China Coast, when Cook, who was circumnavigating the Globe, abandoned his attempt to find a passage eastward through the pack ice, north of Alaska.

Still another room was named for Captain George Vancouver, RN, another famous navigator, who had sailed with Cook in a number of the latter's famous voyages. Vancouver explored and named much of the coast of Washington and British Columbia. His statue stands over the Parliament Buildings in Victoria.

It would be impossible to imagine a naval museum without Vice-Admiral Lord Nelson. Besides a striking number of Nelsoniana, the Nelson Room is dominated by a fine marble bust of the great sailor hero, presented to the museum by His Royal Highness the Duke of Edinburgh, Admiral of the Fleet.

The Uniform Room, while not extensive, containes a number of unique items. In the history of the Royal Canadian Navy only one officer has attained the high rank of admiral, R.C.N. That was Admiral P. W. Nelles, CB, RCN. The museum exhibits his full dress rear-admiral's uniform.

The Maritime Room contains a century-full of relics of sailing, exploring, sealing, whaling, lumbering and trading. The first steamship in these waters was the Hudson's Bay Company's Beaver and many relics of this well-known ship are to be seen in a special section. There are many reminders of the attempts to find the Northwest Passage by sailing over the top of North America. Until the ice-breaker HMCS Labrador came around over the top, a single-screw wooden vessel, HMCS Cedarwood had gone farther north than any other Canadian ship, wearing the White Ensign. The Museum also houses exhibits of the many devices which have been used for centuries for navigation.

The Museum's various Model Rooms contain models of a 17th century Dutch frigate Seelowe, perfect in detail from topmast to keel; of the world-famous tea clipper ship, "Cutty Sark"; of Columbus' ship the Santa Maria, as well as models of many notable warships and Canadian Pacific liners. These latter serve to remind us that the navy exists to guarantee safe passage over the oceans of the world for the ships that carry goods and men.

The B.C. Maritime Museum has been founded, sponsored and run by naval officers and is supported by provincial grants and by contributions from others interested in the sea. Its full-time curator is Mr. J. W. D. Symons.

VOLKSWAGEN LTD. GAAT CANADESE AUTOBANDEN GEBRUIKEN

De heer Jansen, directeur van Volkswagen Canada Ltd., heeft medegedeeld dat bij de Firestone Tire & Rubber Co. of Canada Ltd. en Dunlop Canada Ltd. voor $ 1 miljoen autobanden zijn besteld, die zullen worden aangebracht op in Canada ingevoerde Volkswagens. De Canadese banden zullen in de Duitse Volkswagenfabriek worden gemonteerd. Volkswagen Canada Ltd. zal ook zijn aankopen van bougies van de Champion Sparkplug of Canada Ltd. verdubbelen, alsmede van plaatstaal van de Steel Co. of Canada en van koplampen (sealed beam units van de Canadian General Electric Company). Deze aankopen houden uiteraard verband met het streven van Volkswagen Ltd. een bijdrage te leveren tot opvoering van de werkgelegenheid in Canada.

De President van het Volkswagenconcern, Dr. Nordhoff, heeft onlangs naar voren gebracht dat de Amerikaanse "compact cars" hun einde tegemoet gaan. Naar zijn mening worden deze "compact cars" steeds langer, lager en breder, waardoor ze niet meer voorzien in de behoefte van een goedkoop vervoermiddel. Aan deze behoefte komt de Volkswagen juist wel tegemoet.

Ook in 1963 hoopt Volkswagen in Canada — net als in 1962 — 33.000 auto's te verkopen. Op deze verwachting zijn de aankopen van Volkswagen Canada Ltd. van Canadese produkten, die variëren van banden tot hout voor kratten ter waarde van in totaal $ 6 miljoen, gebaseerd.

(N.C.K.v.K.)

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282

139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Voor de "Farmers"

Bijgaand artikel van Mr. L. Markusse is de rede die hij gehouden heeft voor de jaarvergadering van de Christian Farmers Association, die onlangs te Woodstock, Ont. is gehouden. Mr. Markusse is lid van het hoofdbestuur van deze organisatie.

Voorzitter, Dames en Heren,

Zoals u allen wel weet, ben ik een farmer en geen redenaar en als er onder de aanwezigen zijn die iets nieuws verwachten, dan weet ik zeker, dat ze teleurgesteld naar huis zullen gaan. Niettemin is het een groot voorrecht voor mij, dat ik op een belangrijke avond als deze tot u spreken mag. Wanneer we een Chr. Farmers Association oprichten is het goed dat we eerst onszelf afvragen: "Waarom eigenlijk". Er zijn immers twee grote landbouworganisaties in ons land n.l. de Farmers Union en The Federation of Agriculture.

Het is goed dat we even teruggaan naar het Paradijs, want daar reeds begint de landbouw. Adam en Eva waren fruitkwekers, zouden we vandaag zeggen. We lezen in Gen. 2:1 "De Here had een hof ofwel boomgaard geplant in Eden tegen het Oosten. En de Here had alle geboomte uit het aardrijk doen spruiten, begeerlijk voor het gezicht en goed tot spijze. En hij stelde aldaar de mens, die Hij geformeerd had, om die te bebouwen en te bewaren". De mens is dus door God geschapen om Hem te verheerlijken en Hem te dienen in Zijn Schepping.

Nu weten we wel dat daar niets van terecht is gekomen, want Adam en Eva zijn gevallen. Ze wilden groter, of in elk geval net zo groot, als God zelf worden. Daardoor werd het aardrijk vervloekt. "Het zal doornen en distelen voortbrengen," zei de Here en "in het zweet uws aanschijns zult gij uw brood verdienen". Als de Here nu niet meer had gezegd, dan was het een hopeloze geschiedenis geworden voor de mens. Maar gelukkig (en daar kunnen we nooit dankbaar genoeg voor zijn) onze Vader beloofde meer. Hij zei tegen Satan: 'Ik zal vijandschap zetten tussen u en deze vrouw, tussen uw zaad en haar zaad en dat zal u de kop vermorzelen". Met andere woorden: "Ik zal mijn Zoon zenden — onze Here Jezus Christus — en die zal de straf dragen en zal het aardrijk weer vernieuwen. Deze Here Jezus Christus is door het gehele Oude Testament voorspeld en wij weten het, Hij IS gekomen en heeft alles voor ons gedragen en heeft het aardrijk hersteld. En het leven is niet hopeloos geworden, maar is rijker dan ooit tevoren. Omdat Christus het verbond, dat tussen God en de mens was, weer had hersteld, geldt dezelfde opdracht die de Here aan Adam gaf ook vandaag weer voor ons, n.l. de aarde bebouwen en bewaren.

Ik weet wel dat dit voor iedere Christen geldt, of hij in de fabriek aan de lopende band of op de boerderij werkt, want de Here heeft immers alles geschapen, ook de machine in de industrie, maar toch geloof ik persoonlijk dat de landbouwer nog het dichtste bij het oorspronkelijke leeft. Daarom vind ik het boeren het mooiste beroep dat er is. Ik hoop dat u me goed begrepen hebt in wat ik tot dusverre heb gezegd, want dit is het belangrijkste van m'n hele speech. Om het in het kort samen te vatten: Wij zijn geschapen om de aarde te bebouwen en te bewaren enkel en alleen om de Here te dienen en Hem te verheerlijken". Dat betekent niet alleen 's Zondags als we in de kerk ziten of als we naar de Catechisatie gaan of misschien op de Christelijke school gaan of wanneer we kerkeraadsvergadering hebben, maar elke minuut van de dag, dus ook op de boerderij en in de organisaties.

Nu heeft de Here veel dienst knechten, die Hij allemaal verschillende talenten heeft gegeven, of zoals we in het dagelijks leven zeggen, "veel dienstknechten met verschillende gaven". En die gaven moeten we zo goed mogelijk in Zijn Koninkrijk gebruiken, natuurlijk niet voor onszelf (want dan verliezen we het doel) maar enkel voor Hem. Nu hebben we allemaal een heel klein stukje van Zijn schepping gekregen om te beheren en te bewerken. Voor ons is dat een boerderij in Woodstock of Wyoming misschien. We hebben dat zelf niet verdiend door ons harde werken, maar we mogen (niet eens moeten, want Hij kan het ook zonder ons) *daar* Hem dienen en verheerlijken. Wat is dat ontzettend rijk. Nu gaan wij daar Hem dienen en God geeft de wasdom. En nu behoeven we ook nooit meer bezorgd te zijn, want God zal Zichzelf verheerlijken en ons Zijn kinderen alles geven wat we nodig hebben om dicht bij Hem te blijven.

Wat moeten we dan nog doen als God toch alles geschapen heeft en nog steeds alles onderhoudt? *Dat* is juist de vraag waar het in ons leven om gaat. Wij moeten Hem dienen niet om wat terug te krijgen, maar we gaan Hem dienen uit dankbaarheid omdat we al zoveel *hebben* ontvangen. Als we het voorgaande hebben begrepen, dan zien we Zijn grote liefde voor arme zondaren die enkel de dood heben verdiend. Dan gaan we hard aan 't werk op de farm en in de organisatie en dan gaan we alle talenten voor 100% gebruiken. Dan gaan we trachten zoveel mogelijk te produceren en alle middelen zo goed mogelijk aan te wenden, natuurlijk niet voor onszelf, maar voor Hem. Dan gaan we ons vertrouwen niet op dollars zetten, want die vergaan.

Weet u dat die mensen die het doel hebben zoveel mogelijk dollars te verdienen, doodongelukkig zijn? Als ze 's morgens in de barn komen en er ligt een koe dood, of een stier of een big, dan kunen ze dat maar niet vergeten, want dat kost geld en het geld is hun doel. Als een Christen zoiets overkomt dan vindt hij dat ook erg, maar hij ziet er Gods hand in en hij weet zeker, dat dit moet gebeuren voor zijn zaligheid. Daar komt nog bij dat dit niets af of toe doet aan zijn doel in dit leven.

Ook in het organisatieleven moeten we Hem dienen en hoe kan dit anders dan door een *Christelijke* Farmers organisatie. Het is immers toch wel duidelijk dat men dit nooit kan door een organisatie die gebaseerd is op een *humanistische* levensbeschouwing, dat wil zeggen een organisatie waar alles draait om *de mens*. Waar de godsdienst (onze dienst aan God) beschouwd wordt als iets voor het persoonlijke leven, voor de binnenkamer alleen. Het is hoog tijd dat wij het Canadese volk vertellen wat Gods gebod is in het arbeidsleven, staatsleven, gezinsleven en het gehele sociale leven. En dat gebod houdt in dat we Hem liefhebben. Het ontbreken van de liefde tot God is wel het allesbeheersende vraagstuk van deze tijd. Het is immers onze liefde tot God die onze verhouding tot de naaste bepaalt. En dit houdt in dat we ijveren voor recht en gerechtigheid. Niet omdat we zelf graag recht gedaan willen worden, maar omdat de Here dit eist. Als het dan ook voorkomt dat een bepaalde groep mensen niet zijn *recht*matig deel van het nationale inkomen ontvangt, omdat een andere groep alles opslokt, dan hebben we de plicht om de Overheid hierop te wijzen. Vooral als organisatie.

Er is de laatste tijd wel eens gezegd: "Een kleine groep zoals de onze kan toch niets bereiken." Doch dan vergeten we dat wij het toch niet behoeven te doen, maar dat alles Gods werk is. Hij is immers nog dezelfde die Jericho's muren deed vallen. Het volk Israel werd toch alleen maar gezegend in de weg der gehoorzaamheid. Wij kennen allen deze geschiedenis, maar het is zo moeilijk om dit in toepassing te brengen in 1962. Wij vragen dus niet in de eerste plaats: "Wat kunnen we bereiken door een Chr. Farmers Org., maar wat vraagt de Here van ons." De neutrale landbouworganisaties vragen niet 'wat wil de Here". Hun doel is enkel maar materiéle lotsverbetering en zij negeren de dienst aan God of beschouwen die als iets voor het private leven. Een Chr. Farmers Org. is nodig opdat *Hij* geëerd en geprezen moge worden in deze wereld waar wij geplaatst zijn om in het geloof onze cultuur-opdracht uit te voeren. Dit geeft ons echter geen vrijbrief van moeilijkheden. Het is moeilijk en zal steeds moeilijker worden om Hem te dienen. Hoe kan het ook anders? Een schepsel is toch niet meerder dan zijn Schepper? Maar degenen die vast op Hem betrouwen zullen niet beschaamd uitkomen.

Er is mij gevraagd om deze avond iets te zeggen over "farm management' 'en daarom moet ik ophouden met de vraag "Waarom een Chr. Farmers Association". Alhoewel ik weet dat ik niet volledig ben geweest en dat er nog veel meer te zeggen was.

WAT IS FARM MANAGEMENT?

Eigenlijk is dit het beheren van iemands "resources". Het land, de gebouwen, arbeid, en kapitaal. Men gebruikt deze om een zeker doel te bereiken. Er is de laatste jaren heel wat veranderd in de wereld, en ook op de boerderij. Daarom moet een farmbeheerder dikwijls besluiten nemen. Methoden die dit jaar goed waren kunnen een volgend jaar ongeschikt zijn Degene die deze veranderingen ziet aankomen en direct het gebruik van zijn "Resources" verandert, bewijst een goed beheerder te zijn.

Om alle problemen duidelijk te zien is het goed dat we even terug gaan in de geschiedenis. Sinds de Schepping is er heel wat veranderd op de boerderij, hoewel het doel nog hetzelfde is. Alles is meer mechanisch geworden en meer onnatuurlijk, maar alles was door God in de Schepping gelegd. Zo is er in ons land niet één gewas (uitgezonderd mais) dat hier natuurlijk groeit. Het is alles kunstmatig gekweekt of komt uit Europa. Wel zijn er grassen en granen die een Canadese naam hebben, maar zij zijn onnatuurlijk gekweekt en zouden zonder de mens uitsterven. Ook zijn de bedrijven meer gespecialiseerd, hoewel we toch ook al lezen dat Abel zich specialiseerde op schapen, terwijl Kain zich toelegde op het kweken van gewassen. Er is dus eigenlijk niets nieuws. In de 16e eeuw gebruikte men houten ploegen, die met de hand werden getrokken. Men sloeg dan de kluiten stuk met een soort hamer of stamper. Vandaag heeft men grote ijzeren ploegen, die getrokken worden door tractoren en de grond wordt fijngemaakt met een disc. Maar eigenlijk is het niets nieuws. *Wij* leven in de twintigste eeuw en moeten dan ook het land bewerken en beheren zoals dat het beste kan in de 20ste eeuw. We weten dat we hierin dikwijls falen en daarom wil ik trachten om enige richtlijnen te geven, die mijns inziens van groot belang zijn.

In de *eerste* plaats moet een landbouwer ter zake kundig zijn.

Ten *tweede* moet hij zoveel mogelijk per acre produceren met zo weinig mogelijk onkosten.

Tenslotte moeten deze producten zo goed mogelijk aangewend worden.

I. Zoals we allemaal weten wordt er de laatste tijd veel gesproken over "good management"

(Vervolg op pag. 10)

'N MOOI WERK IN 'N PRACHTLAND

door Rev. J. GRITTER.

(26)

JE MOET JE TALEN NIET OPMIXEN

Professor Klaas Schoolland, mijn schoonvader, die in 1938 overleed, was 29 jaren lang aan onze Calvin College verbonden als leraar in talen. Hij had in Nederland een brede opleiding in talen genoten en kon op dat gebied veel geven. Hij gaf les in het Nederlands en in Latijn, en de laatste jaren vooral in het Grieks. Oud-studenten spreken van hem als een professor die graag inging op fijne puntjes.

Een punt waarop hij gedurig wees was dat men de onderscheidene talen zuiver moet houden. Als iemand meer dan één taal kan gebruiken, is dat fijn, maar laat men dan zich erop toeleggen elke taal zuiver te gebruiken. Niet alles door elkaar mengen. Daar had Prof. Schoolland een afkeer van.

Hij hield ook wel van een beetje humor. Als hij over het vermengen van talen het zijne gezegd had, voegde hij er vaak met een knipoogje bij: "Je moet je talen niet opmixen." Die uitdrukking deed wellicht meer dan iets anders om zijn bedoeling ingang te doen vinden. Vandaar het opschrift boven dit artikel.

Er waren goede redenen waarom de professor in zijn tijd hierop de nadruk legde. Hij deed zijn werk in de tijd toen we hier in de Christian Reformed Church in de United States waren in de overgang van het Nederlands naar het Engels als de gebruikelijke taal in ons kerkelijk leven, zowel als in de dagelijkse omgang. In zo'n tijd kan men op het gebied van taal wonderlijke dingen horen.

Die tijd maken onze mensen in Canada thans door. Spoedig nadat de eerste immigranten aankwamen begon het, thans is het in volle gang.

Zo onwillekeurig, wanneer men hier een poosje geweest is komt er een vermenging van woorden. Men spreekt heel gewoon door het Nederlands heen van de street, de phone, de car, de teacher, de store, de shop, de road, de paper, en wat al niet. Als iemand tracht de taal zuiver te houden kijkt men hem wat vreemd aan: men heeft er zelf al geen erg meer in, dat men de woorden door elkaar gooit.

Niet ver van hier woont een Hollandse immigrant die ik enigszins ken. Hij is een kind van God, denk ik. Zonder moeite kan men met hem een geestelijk gesprek beginnen. Maar hij is wat ruw. Toen hij onlangs zijn boerderij aan een ander overdeed, vond de nieuwe eigenaar dat er over de hele plaats vier en veertig ruiten stuk waren. Dat is een zwak van de broeder: wat ruw. Zijn taal is iets om te horen. Hij heeft het over zijn vader in Nederland en zegt: wen my vader is jarig. Over zijn verkeerde gewoonten merkt hij op: I am bat op dat way. Over diepe stukken in ons Christelijk geloof: We can't los it op. En zo verder....

Hier in de buurt is een bejaarde broeder. Hij heeft zijn Engels geleerd toen hij niet zo jong meer was. Tot een paar jaar geleden was hij ook teacher in de Sunday School. Als ik luister naar zijn taal vraag ik me af hoe men zo lang naar hem heeft kunnen luisteren. Hij mag graag verhaaltjes doorgeven, vooral over hemzelf. Als hij dan aan het vertelen is, is het onophoudelijk: En ik zeg... weer wat Engels... en ik zeg... wat meer Engels, en zo voorts.

Een oud paar is in een Home. Ze zijn al pretty old, maar ze kunnen nog best naar de church walken. De minister zijn sermon kunnen ze ook wel verstaan. In zijn prayen is hij ook erg plain. Dat is wel nice. De jonge preachers zijn soms wat fast, met de ouderen gaat het pretty good. Soms krijgen ze ook wel een ride naar de church. Als het weer niet te goed is foont er wel iemand die ze een ride wil geven. Laatst is er in de church nog een couple gemerried. Dat was ook real nice, ze leken het best.

Toen we nog in Canada waren hoorden we ook al zoiets. Een broeder kreeg werk in een greenhouse. Het werk ging wel. Hij moest die plantjes daar wat op de rij putten. De boss was ook wel nice. De pay was niet zo goed. Tenslotte werd het wat slack en toen werd hij afgelegd. Zo van zijn werk in de doodkist!

Met de uitspraak van sommige woorden in het Engels luistert het nogal nauw. Toen we eerst in Canada in het Engels begonnen te zingen moest ik b.v. nogal eens wijzen op het woord worship. Men is geneigd die o te lang te maken en dan wordt het: warship, dat is oorlogschip.

Ik houd mijn hart vast als iemand het heeft over faith, dat is geloof, en dan zegt: fate, want fate betekent noodlot, juist het tegenovergestelde van geloof in God. Ik weet wel dat de th in het Engels voor een nieuweling moeilijk is. Maar laat men toch trachten door oefening zover te komen dat men zulk belangrijke dingen niet belachelijk maakt.

Onlangs was ik in één van de nieuwe gebouwen op ons nieuw terrein voor Calvin College and Seminary. Daar komt ook een jonge man binnen. Ik merk op: This is pretty nice, isn't it. Hij antwoordt: not too bat. Ik denk: O, zeker een Hollander! Ik vraag hem waar hij vandaan komt. Jawel, een immigrant uit British Columbia. Hoe kon iemand dat merken? Hij sprak de d in het woord bad uit als een t. In het Nederlands spreekt men een d aan het eind van een woord geregeld uit als een t, in het Engels nooit.

Wat jaren geleden was hier een boekje in omloop, geschreven door iemand die de overgang in de taal hier ook meemaakte en de humoristische kant ervan kon zien en stukjes opstelde in Yankee-Dutch. Het waren koddige verhaaltjes waarin de twee talen op allerlei manier door elkaar gemengd waren, en die op bruiloften en partijtjes geweldige opgang maakten bij een zeker soort van mensen. Het was wel leuk dat eens een keer te horen, maar het is toch maar goed dat zo'n hutspot na een generatie uitgediend heeft. Het is toch zeker niet de bedoeling dat de taal zó gebruikt wordt.

Dat eenvoudige, ongeschoolde mensen in zoiets vervallen is tot op zekere hoogte te verstaan en te verontschuldigen: ze hebben al genoeg moeite om zich verstaanbaar te maken, hebben niet teveel taalgevoel, denken wellicht in beide talen, verward, naardat het voorkomt, hebben niet het vermogen die verwarring op te klaren, gooien het er dus maar uit. Dat is min of meer een vrucht van het immigrantenleven. En als men hoort hoe mensen hun taal waarin ze van jongs af opgevoed zijn vermoorden kunnen, is het geen wonder dat immigranten, die met twee talen worstelen, in een vreemd zoodje van woorden vervallen.

Wanneer iemand die een behoorlijke opleiding gehad heeft zich daaraan schuldig maakt, is dat beslist een oneer. Als dat ook in de geestelijke dingen overgaat is het nog erger. Een dominee, een onderwijzer, een schrijver, die slordig is in de taal, doet zijn ambt en de gemeente en Gods openbaring beslist oneer aan.

Toen we eerst in Canada waren begonnen gingen we nogal gauw eens in een Engelse preek sommige woorden of punten in het Nederlands herhalen, om de mensen te helpen bij het verstaan. Dat werd zeer gewaardeerd. Geleidelijk zijn we daarmee opgehouden. We merkten dat er sommigen waren die maar zaten te wachten op die enkele Nederlandse woorden en het overige maar voorbij lieten gaan. Tegenwoordig zal dat minder nodig zijn. Maar doet men het, laat men dan trachten de talen zuiver te houden, anders bederft men met soms belachelijk Nederlands wat men meende te bereiken.

Nog een klein staaltje over de taal. Een professor vroeg één van zijn immigranten-leerlingen het volgende te vertalen in het Engels:

"Ik zal u het geld voorschieten, zodat ge uw achterstallige schulden kunt betalen."

Lees nu niet aanstonds verder, tracht eens dat eerst te vertalen. Wat maakt u ervan?

Die leerling kwam tot deze vertaling: "I will shoot you the money in the front so you can pay your debts behind the barn."

(Slot volgt.)

"... wij kochten dit door 'MY BANK'"

TO 3 MILLION CANADIANS

B of M

"Wij kochten dit door 'MIJN BANK'" is de wijze waarop duizenden Canadezen verheugd beschrijven hoe zij een voorname aankoop deden. Waarop U ook Uw zinnen mocht hebben gezet, er is een vlotte kans dat U het thans kan krijgen met een goedkoop, op het leven verzekerd B of M Gezins Financieringplan lening. Waarom gaat U de mensen op "MIJN BANK" niet eens spoedig opzoeken?

BANK OF MONTREAL

Family Finance Plan

LOW-COST, LIFE-INSURED LOANS

JAN FABER

Nu Manager van

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal)

Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Opgericht in 1950.

Verzekert elk Nederlands Immigrant van Protestantse Huize in Ontario.

PLAN A: Voor Operatiekosten
Premie voor een gezin $ 8.50 per kwartaal
Alleenstaand persoon $ 3.50 per kwartaal

PLAN B: Voor Dokters-visites in het ziekenhuis en Röntgen-foto's
Premie voor een gezin $ 3.00 per kwartaal
Alleenstaand persoon $ 1.50 per kwartaal

Uitkeringen zijn overeenkomstig de vastgestelde bedragen, beschreven in het boekwerkje "The Schedule of Fees" 1962 uitgegeven door de Ontario Medical Ass. tot een maximum van $ 500.00 per geval per jaar.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Post-adres: ....

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With gratitude to the Lord who gave and spared life, and with great joy we announce the birth of our daughter and sister

CHRISTINE MARY ANN
(Nynke)

December 29, 1962

Mr. & Mrs. J. Kramer and fam.

R.R. # 1, Jarvis, Ont.

On January 5th, 1963, we have commemorated the fact that our dear parents

SYBREN REITSMA
and
JANNA REITSMA—BAKKER

were united in marriage for 25 years.

God is Love.

Their thankful children:
Woodstock, Ont.:
John and Sylvia.
Guelph, Ont.:
Jack.
Sid Jr.
Guelph, Ont.

Wij hebben nog ruimte voor enkele

NETTE KOSTGANGERS

$ 16.00 per week, 34 Sellers Ave., Toronto (dichtbij busstop, Dufferin district). Tel. LE 4-4876.

A TEACHER

is needed for the lower grades in the Clinton Calvin Christian School, by the end of February. Please contact Mr. K. Vanden Heuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

Vriendelijk verzoek namens zijn moeder aan ieder die inlichtingen kan geven over

JIM MEIJER,

geb. 29 Dec. 1944 in Holland en sinds 19 Mei 1961 uit Nova Scotia vertrokken. Schrijf s.v.p. aan no. 1553, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Stratford C.R.C.

a growing church in a fast growing community, needs an

ORGANIST

immediately.

We assist in finding work and living quarters. Employment in Stratford is, because of diversified industry, favourable. Contact Rev. J. Vos, 28 Norman St., Stratford, Ont.

---

50 Acre Farm

18 mijl van Hamilton.

Groot 7 kamer huis. Grote schuur, ruimte voor 4500 broilers. 10 koeien en 30 zeugen. Garage. Nieuwe schuur. Ruimte voor nog 10 zeugen. Lichte grond. Vraagprijs voor farm met de broiler-equipment: $15,000.00. Down gevraagd $5000.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Wanted

ELDERLY CHRISTIAN LADY

to live in and care for elderly Christian gentleman. All conveniences. For further particulars write to box 1007, Abbotsford, B.C.

Wanted:

SINGLE MAN FOR DAIRY FARM

Good wages. Contact: P. Reinders, R.R. 2, Alliston, Ont. Telephone HEmlock 5-6819.

FARM HELP WANTED

Married man for modern livestock farms. House supplied, experience preferred. Reference please. Apply to: Donald Vroom, R.R. 1, Sarnia, Ont.

DE SJOELBAK

is van nu aan verkrijgbaar voor $ 9.00, 6' lang en 20 schijven. F.O.B. Burlington, onder C.O.D. Het van ouds bekende adres: James Lycklama, 2223 Prospect, Burlington, Ont.

Wegens vertrek van de tegenwoordige naar Holland direct gevraagd

EEN FLINKE KNECHT

die alle voorkomende werkzaamheden kan verrichten op gemengd bedrijf. B. Katerberg, Moorefield, Ont., R.R. 3. Phone 3183.

BURNHAMTHORPE RD. - HWY. 27 — Many houses for prices as low as $15,000 with $2,000 down or less. Modern 6 room bungalows carrying for about $85 per month, principal and interest.

THISTLETOWN'S POPULAR AREA — A rare beauty! Sometimes a house turns out just perfect. This 6 room bungalow did. Only $16,500 full price - reasonable down payment. Balance on one mortgage. Lots of extras. **Must be seen.**

WEST HUMBER ESTATES — 7 room solid brick bungalow. **Owner has bought.** $16,000 full price, $2,000 down. Home in excellent condition throughout. Must be sold.

TIMOTHY CHRISTIAN SCHOOL AREA — Low priced homes with reasonable down payments. These houses may not cost you as much as the rent you are now paying. Call me for pictures and description.

For ANY information without obligation, on ANY home that is for sale in Toronto or suburbs call:

John Struik

CH 1-5205 or CH 7-3998

SPECIALIST IN GOOD DEALS ONLY. For ALL your Real Estate transactions, residential, commercial, appraisals, arranging down payments, or mortgages, etc. 24-hour service. I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE.

James B. Gilbert
REAL ESTATE

MEMBERS OF THE TORONTO REAL ESTATE BOARD

Breisters . . .

Wij zoeken contact met ervaren breisters die goed Engels kunnen spreken en een ruime bijverdienste zoeken.

Vraagt ons om nadere bijzonderheden.

JANKOK Ltd.

5250 Yonge St. - Willowdale, Ont.

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1

Phone
WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

Ingezonden

Januari - Overdenkingen

Als dit artikel U onder de ogen komt, zijn de Kerstdagen voorbij en is het nieuwe jaar 1963 reeds begonnen. En als 't U gaat als mij, doet het weer even vreemd aan dat al de lichten weer zijn gedoofd, de drukte in de winkels weer over is, en er een lange stille maand Januari voor ons ligt.

Al de Kerstliederen zijn uitgespeeld of uitgezongen, de records worden opgeborgen tot volgend jaar, zo God het wil. De herders zijn terug naar hun kudde, de engelen zwijgen weer en de koningen zijn nog op weg naar het Kind en volgen de ster.

Na al die drukte van de laatste weken, heb ik zitten overdenken, hoeveel van ons zullen het werkelijk begrepen hebben? De kerkdienst was fijn, 't orgel speelde prachtig. Ons zangkoor deed z'n naam eer aan, en zong "Glory to God". en we hebben geofferd voor de zending onder de Joden. Of het werkelijk een offer is geweest weet God alleen., Nietwaar? We hebben al zulke dure dagen gehad. We hadden ons turkey dinner, veel snoep, vele en dure cadeaux, en nu moeten we weer zuinig aan doen. Voor ons en onze kinderen zijn we niet gierig. Maar nu?

Hebben we goed begrepen dat Christus Zijn woning verliet, om ons na Zijn lijden, woning te bereiden? Hebben we achter de kribbe de schaduw van het kruis gezien?

Nu gaan we verder het Evangelie lezen en dan merk ik in eens dat het niet zo eenvoudig is als het zich liet aanzien. Christus voor ons geboren, onze schuld betaald, nu kunnen we rustig verder gaan. Hij werd geboren om het contact met onze Schepper te herstellen. Dat is fijn, dat is zo fijn, dat ik 't haast niet begrijpen kan, maar voelen we wel wat het betekent? 'k Wilde dat ik meer woorden had om het uit te leggen, want 'k ben o zo bang, dat wij, gedegen Christenen er nog niets, of niet veel van hebben begrepen.

We hebben onze kerk, Christelijke school, wat een grote aanwinst is. Maar 't zegt allemal niets als we niet verder leren wat God van ons vraagt. En dat is geen kleinigheid. Wij leven in zo'n welvaart, al is het voor velen de touwtjes aan elkaar knopen, dat het moeilijk voor ons is te zingen "Ik heb mijn God, dat is genoeg". Gaat U eens stil zitten en zeg dat na "Ik heb mijn God, dat is genoeg". Kunt U het? Ik heb het er wel moeilijk mee. Maar 't moet toch kunnen. Nu gaan we eerst de winkels bekijken en zien wat er "for sale" is, en we kopen nuttige, nodige, maar ook onnodige dingen! En nu kom ik waar ik eigenlijk zo vaak aan moet denken als Christus zegt: "Ik was ziek, hongerig, naakt, eenzaam, in de gevangenis, maar . . . gij hebt me niet opgezocht, gevoed of gekleed. Daar zijn duizenden en nog eens duizenden waar het allernodigste ontbreekt, geen of weinig voedsel, armelijke kleding wat vooral in koude landen zo erg is. Kunnen we hier als Christenen niet iets, of liever gezegd, veel aan doen? We leven zo rustigjes in onze huizen, met al de kleine en grote zorgen, lezen Gods Woord, bidden, maar dit alles baat ons niets, als het hierbij blijft. Zelfs in ons gebedsleven schieten we schromelijk tekort, want we vergeten de noden van anderen heel snel en ons gebed draait om ons eigen gezin of kringetje.

Onze kinderen sturen we naar de Chr. school en we zijn blij, dat het mogelijk is. Maar zij zullen er niets aan hebben als zij niet leren dat het grote gebod van onze Heiland is onze naasten lief te hebben. Zij moeten leren dat 't geloof omgezet moet worden in daden. Ze moeten leren geven, iets afstaan van hun cadeautjes, speelgoed, zich een uurtje opoffering getroosten voor zieke kameraadjes en och, vult U zelf maar aan.

Maar wij als volwassenen moeten het voorbeeld geven, en daar ontbreekt het ons veel aan. Mogen we wel als discipel van Jezus Christus, zoveel kleren in onze kast hebben, rijke maaltijden gebruiken, zoveel geld aan allerlei luxe dingen besteden, en wat het ergste is, zoveel geld aan roken besteden.

O, zeker, we mogen genieten van wat de Here ons geeft, maar toch met mate en meedelen van onze rijkdom (dit is het altijd in vergelijking met de honger lijdende gebieden).

Kunnen we straks bij het inkopen doen niet denken aan al die duizenden, die het van ons moeten hebben. Of wat naaien, breien. Niet voor één keer in een kort medelijden, maar altijd door hen niet alleen in onze gebeden gedenken, maar ook in de materiële dingen met hen meeleven.

Laten we daarom, nu het Kerstfeest voorbij is, doen wat de Heiland ons leerde en denken en zorgen voor de duizenden en nog eens duizenden in Korea, India, Indonesië en vele andere landen. Als we echt willen is er ook een weg. We kunnen met elkaar kinderen adopteren door geld te zenden. Dit is zendingswerk en dit werd ons opgedragen toen de Heiland terug ging naar Zijn Vader. Laten we er niet te gering over denken, anders zal het eens tegen ons getuigen en horen we "Ga heen, Ik heb U nooit gekend, want nooit deedt ge iets om de hongerigen te voeden, of de eenzamen te bezoeken. Dan leren onze kinderen het als vanzelfsprekend om offers te brengen, al is het nog zo klein. Ook het verspreiden van Gods Woord moet ons veel, en veel meer ter harte gaan. Als wij van Christus zijn, willen we toch niets liever dan dit grote, dat de Here deed voor ons, ook aan anderen meedelen.

Daarom hoop ik, dat het nieuwe jaar ons verdieping mag brengen in ons geestelijk leven.

Lezers, ik wil niemand bezeren of grieven, maar deze gedachten hielden me bezig toen ik al de drukte en al het geschitter zag waarmee de komst van de Here Jezus werd herdacht. Veel klatergoud.

Leg dit eens rustig naast U neer als U denkt gedaan te hebben wat Christus' opdracht was. Maar als 't bij U gaat knagen, als bij mij, bezin U dan nog eens en geef van Uw overvloed. Geef wat U kunt missen, denk aan de mensen in nood in Uw gebeden en geef, geef, geef. Want als we zingen "Neem mijn zilver en mijn goud," dus "Neem mijn leven en maak het tot Uw dienst bereid." Als we dit met de mond zingen, maar het niet doen, zal het vreselijke ook tot ons gezegd worden. "Ga maar weg, ge deedt niets voor Mij".

'k Wens U een jaar toe, waarin God alles in uw leven heeft te zeggen. Verdriet of vreugde, als Hij er bij is, zal ons leven niet op onszelf, maar op de ander gericht zijn.

Mrs. S. van Zanten,
111 Elgin St. E., Oshawa

Wanted:

FAMILY

to work on vegetable farm. Three or more workers. Free house. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1548, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

MIDDLEAGED COUPLE

Man to work as gardener and handyman. Woman part-time at home. Free house. Year-round employment. Good position for neat clean couple. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1547, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

65 ACRES DAIRY FARM

Including 9 acres of grapes, excellent buildings, and machinery, bulk cooler, milk contract averaging $550.00 monthly. Asking price $37,000.00 with $10—15,000 cash down required, first mortgage available at 6% payable $250.00 monthly (open for negotiations). Medard Verdegem Realtor, 3 Benson Dr., St. Catharines, Ont. Phone WE 4-2548.

G. Broos
REALTOR

99 Centre Avenue, Willowdale, Ont.
Tel. 225-7400

WILLOWDALE

$ 2,000.00 Down, large 6 rooms, detached 2 storey home, 2 car garage, finished recreation room, connected on sewers, 50' x 300' lot, owner transferred to U.S.A., asking $ 13,900.00.

WESTON

$ 2,000.00 Down, 6 rooms, detached home, garage, larger than average size living- and diningroom, treed lot, first class district, close to T.T.C. and stores, vendor transferred, asking $ 14,900.00.

Gaat U verhuizen?
dan naar:

VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)

Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090. After 5 CR 8-3253

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

HOLLANDSE SIGAREN

Wederverkopers gevraagd voor geheel Canada.

Voordelige en royale sigaren van zeer goede kwaliteit. Gratis verzending. Schrijf aan # 1550, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.

Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 8-1834

VAN LEEUWEN, BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

DAN DEWAAL'S JEWELLERS - IMPORTS - GIFTS - CO

Expert Watchmaker
131 KING STREET LONDON, ONT. GE 8-9212
De zaak voor prima kwaliteit en goede service!

Groceries ☆ Sigaren ☆ Horloges
Koekjes ☆ Tabak ☆ Diamanten
Gebak ☆ Textiel ☆ Geschenken, etc.

Ook voor het FIJNSTE in
Kaas en al Uw Boterhambelegging!

Bookhouse for ☆ LIBRARIES ☆ SOCIETIES ☆ HOME ☆ CHURCH

The Address for Bibles - Study Books - Novels - Children Books - Adventure - Travelling - Juvenile - Sunday School Supplies.

PRINTING - DUPLICATING and RECORDS

PRO REGE PUBL. CO. and SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 Golfdown Dr. REXDALE (ONT.) CH 9-6662

SIMCOE LEAGUE NEWS

51 Young people gathered in the Springdale Church on December 8 for the Fall Leaders' Conference.

Rev. P. M. Jonker of Brampton spoke to us in the afternoon on Some aspects of the psychology of a young person". An educational period followed during which many questions were raised.

A hymn sing in the church auditorium was very much enjoyed. Then a delicious supper was served by the Springdale Young People.

For the evening session, a panel discussion on the S.W.I.M. project, had been planned. The moderator for the event was Tony Olivier, the panel members were George Verkyk, Dorothy Veenstra, Nellie Staring and Walter Weening. "Should S.W.I.M. be a society project" was discussed and debated by the panel and when given the opportunity, the audience actively joined in this discussion as well.

We sang No. 444 and Leo Jonker closed the meeting with prayer.

Carol Van Belle, Reporter

ONTARIO HOSPITAL VERZEKERING

De heer David W. Ogilvie, algemeen directeur van de Ontario Hospital Services Commission, deelt mede, dat genoemde Commissie het voornemen heeft een onderzoek in te stellen in immigrantenkringen in Ontario.

Doel van dit opinie-onderzoek is om tot inzicht te komen omtrent de vraag hoe het Ontario Verzekeringsplan tegen Ziekenhuiskosten functioneert in kringen van nieuwkomers, hoe de aangeboden diensten worden gewaardeerd en welke problemen nog mochten bestaan tengevolge van een zekere onwennigheid ten opzichte van de wijze van werken in dit land of tengevolge van taalmoeilijkheden. Bedoeld onderzoek zal de Commissie in staat stellen om eventueel gerezen moeilijkheden te verhelpen.

Maar dan 1.000.000 na-oorlogse immigranten, thans wonende in de Provincie Ontario, zijn afkomstig uit landen in Europa, elk van hen met een verschillend ontwikkelingspeil, met uiteenlopende sociale achtergrond, uitermate gevarieerde beroepsvaardigheid en instelling ten aanzien van de inpassing in het nieuwe levensmilieu.

Het komt voor — wanneer deze immigranten hier te lande arriveren — dat zij geen juist begrip hebben van de formaliteiten welke dienen te worden vervuld, om op de voorgeschreven wijze deelname aan het Ontario Verzekeringsplan tegen Ziekenhuiskosten aan te vragen; in andere gevallen zijn zij door anderen verkeerd voorgelicht. Bovendien plegen er, sedert hun aankomst in Canada, bepaalde wijzigingen op te treden in hun persoonlijke status, bij voorbeeld tengevolge van een huwelijk of verandering van werkkring; in weer andere gevallen zijn er minderjarige kinderen, welke de 19-jarige leeftijd overschrijden. In al deze gevallen kan de verzekeringspositie van de betrokkenen worden beinvloed of gewijzigd.

Bovenbedoeld opinie-onderzoek zal worden uitgevoerd onder de 12 voornaamste nationale groepen in Ontario, met inbegrip van de Nederlandse. Dit onderzoek zal worden geleid door "Multilingual Counselling Associates", Toronto, onder directie van Ray D. Despotovich, welke optreedt als de adviseur voor Ethnische Aangelegenheden bij de Ontario Hospital Services Commission.

De heer Despotovich verzoekt onze lezers hierbij goede nota te willen nemen van het feit, dat de personen die dit onderzoek zullen helpen uitvoeren, twee talen beheersen, namelijk Engels en Nederlands en voorzien zullen zijn van officiële vragenlijsten en een behoorlijke identificatie, welke op verzoek moet worden getoond.

De verkregen inlichtingen zullen als strikt vertrouwelijk worden beschouwd en voor géén ander doel worden gebruikt.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Pavlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

THE MYTH OF THE COMMON PEOPLE

by Paul G. Schrotenboer

II.

Safety and Office

To understand rightly the significance of man's office in the preservation of the Christian character and Scripturally defined ideals of Christian institutions and organizations, we should see clearly what this office is. We should consider the universality, the pluriformity and the specialization of the believer's office.

Every believer is an office bearer. He, the servant of God, has been made a member of that royal priesthood and holy nation which must show forth the praises of Him who called him out of darkness into marvellous light (1 Peter 2). As servant of God, he must function as prophet, priest and king. This is not incidental to his life of faith, but constitutes him a Christian, that is, one who partakes of the anointing of Christ. The universality of office means that being a Christian and an office bearer are coextensive. At all times the believer should be aware that he is on business for the King. All his work must be work for the Lord and all his actions should be to God's glory. He is a representative of his Lord, a steward of his goods and a keeper of his fellows.

There is, in addition to the universal office in which all Christians share, a pluriformity of office among Christians and among men in general. This pluriformity is determined by and geared to the various spheres in life. Every Christian has a God-given position and task in every sphere. He has a position and task in the state, for instance, even though it be no more than that of a citizen who must pray for his rulers; in the church, even though it is only that of supporting the church with his participation in worship, his giving and his praying; in the family, even though it is no more than being an obedient child, bound to obey his parents; and in school, even though he is no more than a student who must learn from the teacher. In business and other societal relationships as well each one has a position and task to carry out.

The pluriformity of life structures was not man's idea but God's. He has placed us in each and in each assigned us a task. The position in life which one has Scripture calls his "calling". In the day of the Roman empire when slavery was still in force, the Christian slave was told to look upon his position of slave as a calling (1 Cor. 7:20). The same applied to the freeman. He is Christ's servant (1 Cor. 7:22). Each man moreover must abide in the calling in which he is called. This "calling" did not come by means of an audible voice, but was historically determined. Whether slave or freeman, the Christian had to see his place in life as a calling of God.

In addition to the uniformity of office and the pluriformity of office there is also a specialization of office. This means that in each structure of human society there is order and rank. There are also specially assigned positions and tasks within each sphere.

We may distinguish four elements in the specialization of office: (1) calling, (2) ability, (3) the acceptance of office, (4) the special task.

(1) Calling. Even as the Christian is a believer as the result of the "calling" of the Lord by which He has called him out of darkness into light, so the Christian who finds himself in a special position in life has this special place as a result of God's calling.

We are accustomed to speak of the call of the Lord to the ministry. It is far less common to speak of a calling of God to other tasks. This however is a fact, that one's work is a calling. Hence it is called a vocation.

What seems to render the whole question of a calling in life problematic is that there is no special voice to tell us what to do and where to go. And apart from the life of the church, there is no special "call" to which a person should give heed, or so it seems. It appears that events that determine what we should do and which function we should assume just happen. It may have seemed to the slave in Rome too that it just happened that he was a slave. The freeman may have remembered to "thank his lucky star" that he was born free. But the Christian who has learned to see the hand of God in all events knows otherwise. Not happenstance but God's hand has brought him where he is.

The idea of the believer's calling in life is simply the application of the believer's confession that all things happen not by chance, but according to the will and plan of God. God does rule and guide. Scripture teaches that we, looking back upon the path of events, must conclude that our lives have been directed and the chain of biographical events have disclosed what God wants us to do and where He wants us to be.

(2) Ability. We sometimes speak about square pegs in round holes. Certain people, we say, do not "fit" the position they hold. They do not possess the ability that is needed to carry out the responsibilities of their office. Calling and ability are not unrelated. In fact, Scripture itself indicates that God entrusts the talents (responsibilities) to each one according to his ability (Matt. 25:15).

Peter, in instructing the people of the Church how they should walk, says that "as every man has received the gift, even so minister the same one to another, as good stewards of the manifold grace of God. If any man speak, let him speak as the oracles of God; if any minister, let him do it as of the ability which God giveth" (1 Peter 4:10, 11).

(3) The acceptance of office. We must remember that basic to the Christian conception of office is that man is everywhere and at all time the servant of the Lord. This means that he may not take the honor to himself, or use his position to aggrandize his own possessions and interests. Since he is a servant he may not "take office". The very fact that the idiomatic expression "taking office" has attained such currency among us indicates how far removed man's thought generally is from the awareness of his God-given positions and task in life. It reveals the pervasive secularism of life today.

Man does not take office; he accepts office. Even on the assumption of the validity of the Universal Declaration of Human Rights, that "the will of the people is the basis for the authority of government", this is true. He accepts it from the people. The Christian, however, knows that he receives it not from man but from God. "No man taketh this honor (of being a priest) unto himself, but he that is called of God" (Heb. 5:4). The Christian officebearer assumes his responsibilities in the awareness that to whom much is given in the way of ability and responsibility, equally much will be required when he must give an account to God.

(4) The special task. In the Kingdom of heaven there are no ministers without portfolio. There are no special officebearers without specific assignments. Where there is no special task, there is no special office, for the purpose of the office is to carry out the assignment of God.

Special tasks in the church are specified in Scripture and in orders of church government: teaching, ruling, succoring the needy. In the state there is a basic variety of tasks that may be divided into the judicial, legislative and executive. These as specified in the constitution. Within each there is an almost endless variety of sub-assignments and tasks. In the school there is the teacher, the principal, the board members and special committees.

In each sphere there are those who have a special task to guard and keep. There is a police force and a court system in the civil government to preserve order and justice. In the church there are elders to guard the flock against the possible entrance of wolves and false teachers. In the school the members of the board must keep a watchful eye on the teaching of the schoolroom. In Jerusalem there were specially appointed soldiers who were set to guard the walls of Zion.

Guarding the organization's Christian character, we may conclude, (whether it be in the church, state, — school or other organization) does not lie with the many but with the few who have this specific God-given assignment to guard and watch.

* • *

If we now apply the truth expressed above about the Christian idea of office, we should be able to explain why safety does not lie with the common people, nor with a select class of leaders, but with the Lord's administration of the affairs of His Kingdom through His appointed servants and the proclamation and application of the Word.

From the idea of the universality and pluriformity of office we may conclude that each and every believer has the responsibility and right to take an active part in every Kingdom endeavor, whether it be in the church, the school, the state, or Christian organization. But these rights and responsibilities are not the same for everyone. To learn the special task and responsibility, one must look at the special office God has assigned to specially picked office-bearers. Even as the slave is assigned his slavery (even though he is a freeman in Christ) and the freeman is assigned his freedom (even though he is a servant of Christ) so the believing follower is assigned to follow and the believing leader to lead.

To ascertain who have a special duty (in this instance the duty to safeguard the Christian character of an organization) one has to apply the tests referred to above.

First of all, one must reckon with the historically developed circumstance, believing that the hand of the Lord has been directing those who carry out His will. This does not mean that one must accept the course of events as an infallible indication that the present state of affairs is what the Lord wants, but it does mean that one is justified in denying the guidance of the Lord only if it can be shown from the Word of God that the organization is going in the wrong direction and functioning in disobedience to the Lord. Unless it can be shown on the basis of the Word that it is brought forth in sin and is going its own self-appointed way, we must conclude that those who have come to a position of leadership have been placed there of God for leadership.

Secondly, one must reckon with the ability of the person who is given the task. In the church, elders and deacons must be chosen who possess the required qualifications. These are specified in the Pastoral Epistles. In the state also those must be elected who can assume the responsibilities of civil office. In the school the teacher must be able to teach and the director of the board must be able to direct. In business also the administrator must be able to administer.

In the task of seeking to safeguard the Christian character of the organization, it must be assumed that those have this obligation who (1) have been given this task through the historically developed circumstances in which the Lord has been active and (2) possess the ability to apply the safeguards which the Word affords and requires.

May we conclude from the course of history that the Lord has consistently used the unskilled common believer to guard the Christian cause against defection and apostasy? Such a conclusion would fly in the face of the facts. May we take for granted that the common people have the "gifts" needed to carry out this work of being watchmen on the walls of Zion? That is an unwarranted assumption.

The correct view is that, assuming that the cause is holy and just, that the principles espoused are drawn firmly from the Word, a look backward upon those who are leading will show us those whom the Lord has indicated to perform the special task. And these men in turn, in looking forward, in choosing others who will work with them, should select those who, in addition to their undoubted loyalty to the principles to which the organization is committed, possess the qualities required for the special task of watching Zion.

Ability should not be equated with learning. Ability is far closer to true wisdom, which the Scripture calls the fear of the Lord, coupled with a sense of discernment in faith and understanding of the specific goals and the methods by which they should be achieved. This the watchmen on Zion's walls should possess. They should preeminently be men and women who understand the significance of God's Word for their organization. Safety can be given only by God. He provides it through those whom He assigns by means of their proclamation and application of the Word of God.

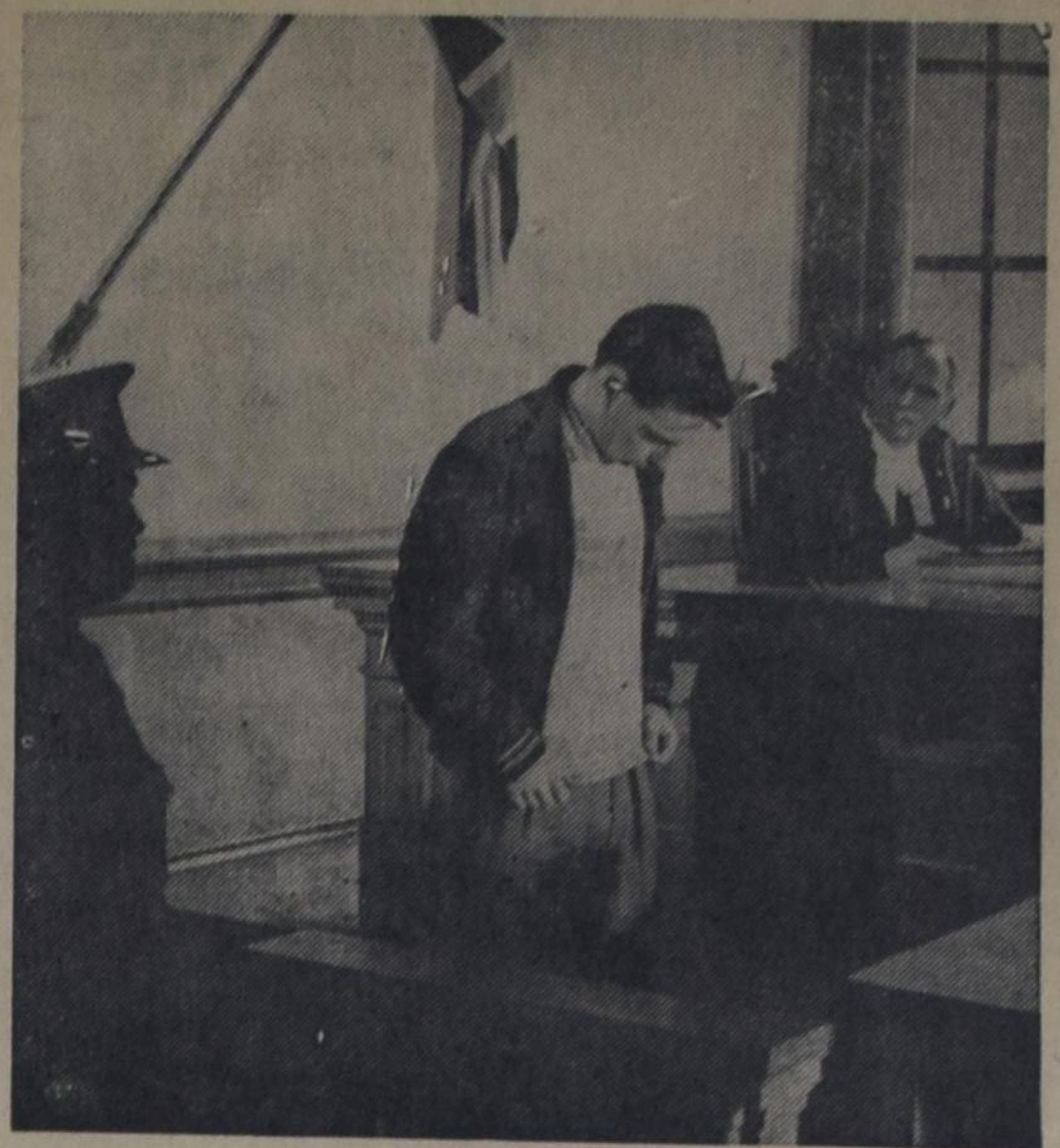

"Lifeline Camps" offer Hope for Pre-Delinquent Youths

North Vernon, Ind. (CNS) — Joe B., a burly 16-year-old gang leader from one of the larger industrial cities of Indiana, didn't particularly care about changing his way of life. In fact, the thrill of leading his gang into minor skirmishes with the law only served to whet his appetite for the days ahead when "pulling a big job" would make him the envy of all the gangs in his part of the city. But then summer came and his parole officer suggested the possibility of a week at a boys camp at Muscatatuck State Park in south-central Indiana.

This "Lifeline Camp", he learned, was a converted state game farm. It was being run by a religious group known as Youth for Christ. Joe didn't mind the required attendance at the brief service in the daily morning chapel and the vigorous sports program was thoroughly enjoyable.

Each day there was a more than adequate amount of body-bruising football and hard fought base ball to absorb all of his pent-up feelings. Boys who didn't toe the line in the rugged camp program had their punishments meted out by their fellow campers in a "kangaroo court" which sentenced them to such fates as running ten laps around the track or going through a human "paddle machine." Dead tired, the boys would practically fall in their bunks at the 11 p.m. curfew.

Almost in spite of himself and his dislike for anything religious, Joe found himself greatly absorbed by the morning chapel talks and the evening feature films which carried a positive Christian message. He responded to the suggestion that he talk to the counselors with his problems and decided that the Christian gospel offered the real answer to what he wanted in life.

When Joe got back to his old gang in the city he called them together and explained what had happened to him. Deeply impressed with his sincerity, they voted to have him continue as their leader and all decided to follow him as converts to Christianity. The teens who had once been a terror to their community were now amongst its promising citizens.

"Results like this are not unusual," said Bruce Love, director of YFC's Lifeline division. "About half of the 750 boys who attended our camp at Muscatatuck last summer made positive decisions for Christ. On the basis of previous camps like it we know that a very large percentage of those who decided for Christ will follow through with it. In fact, some of the best helpers in our camp work are former campers who were converted there. One young Negro from Gary, was converted at one of our camps and did a tremendous job as an assistant sports director."

Surprisingly, though most of these campers come on the recommendation of a parole officer, judge, social worker or minister, Love finds that a camp like this is not as hard to run as a regular church camp. "We keep a tight reign on the youngsters and offer a lot of athletics so they don't have time for trouble. If some of the boys start fighting we make them put on gloves and slug it out."

Many of these campers have been in trouble with the law for such offenses as larceny, assault, auto theft. "Others, like the two identical twins who had never gone to school for a day in their eight years of life, came from neglected families," said Love. "These two boys couldn't read, had never seen a movie or television set and had to be shown how to take a bath in a shower. They cried and begged to stay when camp was over because they had never been shown such love in all their lives."

The camp at Muscatatuck State Park which young Joe attended was made possible when Indiana's governor, Matthew Welsh, made its facilities available to YFC. A similar camping program which has been developed over the past eight years has now spread to 30 states. This summer some 6,000 boys and girls attended 84 camps. Their participation was made possible through the sponsorship of the program by church groups, civic organizations and individuals.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

JANUARY SERIES I

No. 44

H. F. L. Meyer.

Black: 2 pieces

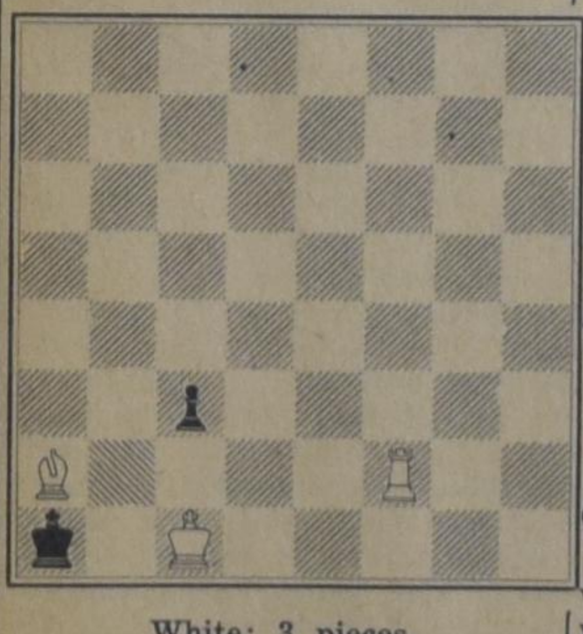

White: 3 pieces

White to play and mate in 3 moves (3 points)

No. 45

F. King - Parks

Black: 6 pieces

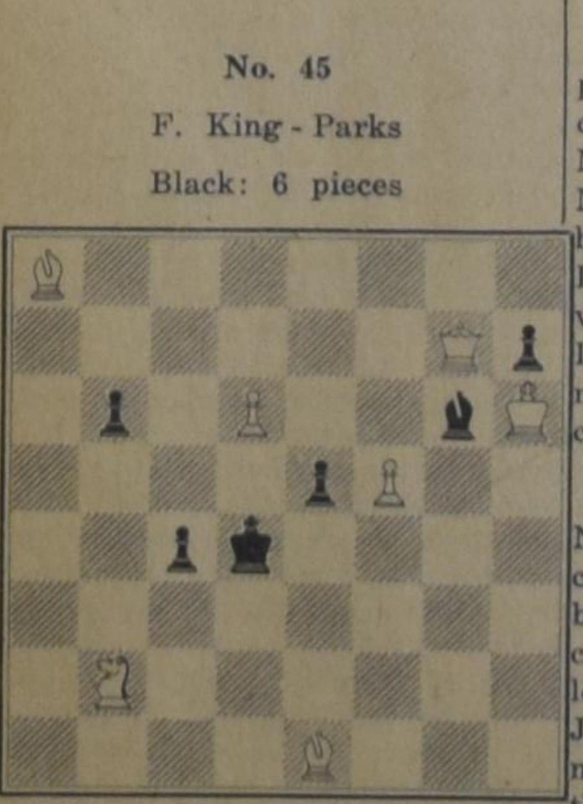

White: 7 pieces

White to play and mate in 2 moves (3 points)

NOTES

1. Two interesting problems, not too easy!!
2. Number 44 shows also a pawn that could break your neck, but this time it is a black one. Complete description of the solution should be given.
3. For number 45 indication of the key-move is sufficient.
4. The second January series will be published next week.
5. Deadline for all January problems the 20th of February. For those in Western Canada or abroad 5 days later.

CORRESPONDENCE

Dr. V.D., The Hague. Hearty welcome, Sir, in our contest. Thank you for your interesting letter. I have no objection against your Dutch notation. The deadline is no problem. Too bad that you didn't see the trick in 38.

E. V. D. Welcome, young chess player, Study a little more what castling is, for King and Rook do NOT exchange their positions. Moreover there is a big difference between checkmate and stalemate. In case of checkmate or, abbreviated, mate, the King is in check. In case of stalemate he cannot move, because he would come into check.

J.H. and others. The problem of Nov. 9 is still in discussion. I received solutions in 4 and 7 moves, but up until now nobody found the correct solution. Black is not allowed to begin. The solution of J.H. is wrong because after "QxN mate" Black will play PxQ and there is no mate at all. Try it again and use my explanation which I gave in the issue of Nov. 9. I hope to come back to this matter later.

Talking Business

by: D. Van Leeuwen, C.A.

•

TO SELL OR NOT TO SELL

On the way to the office I made a call at one of my clients, at the unseemly time of 8 o'clock in the morning. Probably because of the bleakness of the hour, the conversation soon turned to the sombre subject of bankruptcy. One of my client's larger debtors had gone bankrupt not long ago, but here they were again under a different name, but in the same location and with the same president, back in business. The first few orders after the reorganization had been C.O.D. and now they were back on a monthly basis. My clients are experienced businessmen and determined to be very careful this time in granting credit, and tenacious in enforcing the terms of their arrangements. Although they should recover some of their original loss, they must not fall in the same trap again.

Back at the office a Mr. H. was waiting for me, with some correspondence he had received from a modern glass palace in the heart of Toronto (my colleagues in Western Canada call it "rattle snake hall", which I think is very irreverent). It is quite the custom that letters issued from this beautiful building are discreetly taken to various little offices tucked away all over the city where grave looking men like me look for holes in them, "loopholes" that is. Hence Mr. H.'s presence in my office. After disposing of the dull subject of whether or not Mr. H.'s meals consumed while on business were a business expense, it was time for coffee and a general brightening up of faces. However, the day had started wrong, and again the conversation turned to bankruptcies. When I asked Mr. H. how his product was faring in the Canadian market, he told me that he had given up selling to gift shops. "They don't pay." Apparently, after a few bad experiences he decided to give up. Rather than convincing him that this attitude was wrong, I suggested that he let us give his line to our friend Mr. A. who is selling exclusively to gift shops.

In the afternoon Mr. A. walked in. In keeping with the subject of the day I asked Mr. A.'s opinion about bankruptcies and how he solved the problem of whether to sell or not to sell. He gave me the benefit of his long experience from which I now quote. 'I keep in close contact with my customers, to sell to them, but also to get an idea whether my customer is prosperous, or on his way out. In a new area I first make cards, marking down the characteristics of the people involved. After a while I do not need my card, because I know my people. If a store is of any size I do not hesitate to call on them for two years in a row even though no orders are placed at all. Sometimes prospective customers will treat me impolitely. This I never take. I firmly tell them what I think of their treatment, and some of these people are now my very best customers. There are no hard and fast rules in inducing a person to buy, you have to go by the individual. In some cases you have to talk about the weather first, other customers want you to come straight to the Order Book. I never talk about the weather if a customer does not stick to the terms of an Invoice. Even the biggest customers are cut off as soon as the account goes in arrears. This may sound imprudent and rough, but we see our competitors losing their profits on bankrupt customers and we simply refuse to follow their example."

Here are the opinions of three of my clients. All three are coping with the problem of selling and granting credit in their own way. Our profession is aware of the shortcomings of the present insolvency legislation, and, together with other groups, is trying to have changes made. The recommendations made are aimed at alleviating problems which affect most seriously our small business enterprises, who find themselves in an increasingly difficult competitive position.

The present bankruptcy act is inadequate in dealing with *privately owned corporations.* It does very little to stop the dishonest controlling shareholder from defrauding his Company's creditors if he so chooses. Where the Income Tax Act has certain rules for transactions which are carried out on a "non-arms-length" basis between the company and the people controlling it, the bankruptcy act does not have such a provision. There are some safeguards for creditors, but usually, where fraud is alleged the creditors do not push their case for fear of "throwing good money after bad money". **It would there**fore be a good decision if the Government employed a small staff of competent auditors to investigate cases where fraud is suspected. This would discourage the practice of making money by going bankrupt.

It is not an easy matter to revise the bankruptcy act. Some groups are pressing for harsh measures in dealing with bankrupts, even jailing them. Naturally we should not inflict on the general public the cost of errors in judgment made by the grantors of credit. The deacons of our Churches know the problems created by "the credit that should not have been given". In the final analysis, legislation should be aimed at (1) protecting the happiness of the unfortunate individual who has failed to keep his head above the water, so that he can make a fresh start; (2) it should protect the grantor of credit against the unscrupulous creditor; (3) it must also leave with the grantor of credit the responsibility for using good judgment in allowing credit.

Dr. P. Y. DE JONG
Dr. R. KOOISTRA
REV. F. GUILLAUME
Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT ISRAEL'S JUDGES

No. 9

THE CHRISTIAN FEAST

BACKGROUND NOTES

At Christmas all of us face the question how to celebrate this important feast of Christianity. It can hardly be said that as Christians we have found the best manner of celebration. This also is true of other festive occasions which often are dull, if not senseless. We have reason to consider this subject especially, in relation not only to Christmas, but also to all of our festivities.

The chief feast, from which all other christian feasts have sprung is the Lord's day. That day was made by God Himself. "God beheld the work of His hands and He rested after having finished it,"

The Sunday is first of all the feast of the Creation. Notwithstanding sin and misery, Sunday still has this character for us.

However, much more is Sunday the day of Christ's resurrection. In this sense it is the feast of Redemption.

Moreover it is the day of the outpouring of the Holy Spirit, and therefore the feast of Renewal.

God said, "Behold, I make all things new". We expect that great future, when the heavens will cover the earth as a tabernacle and God forever will dwell with the children of man.

In sofar every Sunday is a prophecy of the mariage of Christ and the Church He loved.

The central feature of the Sabbath in the Old Testament was the holy convocation (Lev. 3). The essential feature of Sunday is the assembly of believers (Hebr. 12). As worshipping church the believers behold their God present in His Creation and permanently busy with the work of Re-creation. They derive all their happiness and strength from so seeing God by faith.

In that way the Sunday is the great Feast in which the other church festivities converge: Christmas, "Christ with us", Easter, "Christ for us", and Pentecost, "Christ within us".

Even other Christian festive occasions, such as birthdays, weddings and anniversaries are essentially based on the Sunday. As Christians, we learn to see our whole life in the light of Christ.

OUTLINE

1. Try to work out what is said in the notes about the Sunday as the main feast of the Christian Church. Considering that God Himself has instituted that weekly festival, would you conclude that God wants His people to be happy and glad? Take into account what the gospel tells us about rejoicing on occasion of Christ's redemptive work.

   Make remarks about Sunday celebration. Should some signs of the coming feast be noticeable on Saturday night before? Give some advice how to make Sunday celebration the most effective. If the Sunday is called dull and monotonous, there must be something wrong with the celebration in the family.

2. Make some applications to the celebration of other feasts in the church. Are they divinely instituted as the Sunday was? Do you have objections to Christmas and Easter because these commemorations were not commanded by God? State a few reasons in favor of keeping them. Don't forget that both feasts are rooted in the Sunday too. If you thoroughly consider that situation, you may find important light for the question of a proper celebration. Decoration of the house is important, isn't it? Decoration of the room where a Christmas celebration is held, too? What about decoration of the church on Christmas? You may make some remarks about food and drink on Christmas also. However, if all these things are fairly taken care of, do you consider this sufficient for a right Christmas celebration? If not, what would you change, or what would you add? The Christmas feasts of our societies are often pretty poor. Ususally this is the case because no good program was prepared beforehand. Use your essay to suggest some improvements in this respect. We should bring out our gladness and thankfulness to the Lord in such a program. If there are musical talents among you, let them play. If you have a very good reader or declamator in your circle, give him or her an opportunity to show that talent. What are your personal ideas about this matter? If you have time left, pay some attention to the Easter celebration.

3. Finally mention our difficulties in organizing a truly Christian wedding party and other Christian festivals. Our people in general are too easily satisfied. The only thing they want to enjoy is fun and the main consideration afterwards is, "We had lots of fun". The question, whether the party had some meaning is seldom heard. Again you should go back to the notes given in this outline. A Christian feast is the expression of our joy about things God has done. This conviction should be our guide if we have to organize some feast. Again a well prepared program is indispensable. People involved should pay much atention and much time to it. The right preparation is indeed the half of the work. The master of ceremonies should know all the contributions which will be given by the guests beforehand. In that way a meaningful program can be built up.

Your efforts can be considered well-rewarded if you succeed in arousing a lively discussion about the question how to celebrate a real Christian feast.

Christian School on Television

The C.B.C. television network has attempted to make a study of the Christian School movement in Canada, Ontario in particular. The Timothy Christian School Board of Toronto-west was approached to help in the production of a documentary. Though the Timothy School as such, hardly represents all the schools of Ontario, the board decided that the opportunity to witness and make our cause known should not be lost. It therefore gave consent to the making of the documentary even though all arrangements would have to be on the spur of the moment. For two days (week before Christmas) cables, wires, lamps, and microphones cluttered up the corridors of the building. One classroom was set up for complete staging. Various pupils were interviewed, some class proceedings were filmed, two parents were questioned on parental responsibility of education; the Rev. A. Venema, president of the Ontario Alliance of Christian Schools and Miss J. Visser, principal at Timothy, were also interviewed in regard to cost, credence, conviction, and curriculum.

The film will be shown on Jan. 14 at 6:15-6:45, and a rebroadcast will be given on Jan. 19 at 12:30-1:00 noon on channel 6.

We hope you can see the documentary at the recorded time.

PEN PAL LIST

Dear Con and Ad,

I am a blond haired, blue eyed girl who would like to correspond with a young gentleman, 18 years of age or older. I am 18 years of age.

I have a grade 12 education and work in a well established business. I have hobbies such as sewing, reading, bowling and skating. I attend the Y.P.S. of our church regularly.

Honey Cone

Send your letters to "Honey Cone", % Calvinist-Contact — Christian Courier, Box 34, Station B, Hamilton, Ont.

Number Twenty-five of a Series

THE INNER CONFLICT

by Ineke Parlevliet.

December 1944

Dick van Dongen seldom showed himself in the city of Waterdam. No man his age was safe in the first place and secondly Dick's actions in the underground work should be covered up well. Although the underground workers still used the cellar of a hardware store as their secret workshop, Dick avoided this place as much as possible. He preferred to do his stencil work and falsifications on the hayloft of the Doornbosch farm. More than once he had suggested to Gerard Bloem and the other underground workers that they should transfer their secret workshop to a safer location. It was not easy to find one, he knew, and in a way it was quite handy to have their meeting-and-work place right in the village. They used a hidden entrance at the back of the building and up until now they had felt quite safe there. Yet the last few weeks Dick had felt an inexplicable urge to move out. Despite the precautions when entering or leaving the building, Dick felt uneasy. On two recent occasions he had had the odd feeling that someone was watching him when he used the hidden entrance to the cellar. It consisted of a trap-door situated in the backyard that was thickly hedged in. Some empty boxes were placed on top of the trap-door and could easily be removed. It was mutually arranged among the workers who used the cellar that the boxes on top of the entrance should always be replaced or removed in such a way that the labels on them were facing the front. Up until now this had always been done. For Gerard Bloem this was an indication that their hiding place had gone unnoticed by outsiders. Yet Dick felt apprehensive of its security. The times that he felt himself watched, he searched the whole yard, but had seen no one. May be he was all wrong. Most likely his nerves were getting the best of him. The underground work was getting tougher by the week. When he started this work in the second year of the occupation it had been rather easy and without too much apparent danger. Of course the Germans were not at all pleased with the distribution of illegal newspapers and the falsification of food-ration books and "Ausweisze". However, their work had come to an even more dangerous stage when they started to assist and hide Jews. Then about a year ago plans were made to destroy the registration cards of the population of Waterdam, so that the Germans would not know which men and boys were of a specified age for forced labour in Germany. Bram and Leen, friends of Dick in the underground, had done the dirty work and had blown up part of the municipal building. They escaped before the Germans arrived on the scene. But two days later four employees of the municipal building were transported to a concentration camp in Germany. Four innocent people . . . were their actions justified when they endangered the innocent, perhaps, even at the cost of their lives? Just how far could they go in their underground activities and what would the results be? The end justifies the means. That was their thesis. But was this a moral guidance, too? Dick and Gerard Bloem had often discussed this problem with others. Men with different ideas and opinions were represented in the underground group of Waterdam. There were Christians, atheists, adventurers, idealists. There were the brave ones and the big-mouths, who just wanted to be important enough to gain recognition if and when the Germans were defeated. It was ironical that those who suggested the most daring plans — regardless of the retaliations of the Germans — were seldom willing to take an active part in the execution of their plans. They shrugged their shoulders if the lives of other people where at stake. "That's part of the game," they said. But for Dick and most of the others it was no game. It was sober reality.

The local underground of Waterdam did not work on their own initiative. They were linked with the various underground and assistance groups all over the country. Often they received orders from their headquarters, which they only knew by a fictitious name. Sabotage and contact with the Allied Forces across the Rhine to supply them with information about the German defence works and other things, became a first demand, but it also provided more dangerous jobs. On a few occasions some German soldiers had to be killed in order to achieve success, and found they had to take a firm stand with non-cooperative Dutchmen who against their wish became involved in these operations. They could not take the risk that someone would betray them. Dick, who always considered the lives of others — even of his enemies — as something precious which should be saved by all means, had changed his views a great deal during the last two years. He still objected strongly to the killing of Dutch collaborators and other countrymen, but he no longer felt any remorse or guilt when Germans had to be cleared out of the way. The Germans seemed to have no respect for the lives of the Dutch people, so why should they respect theirs? Especially the last two years of the occupation had made Dick hard and realistic. His high ideals of his student days — to serve God and mankind with his talents and medical profession, had almost disappeared completely. Dick had seen too much wickedness in the last few years from people as a group and also from individuals to believe in the good intentions of nations and fellow men. How in the earth could the Germans tolerate and even obey this insane maniac, Hitler? How was it possible that every German soldier took part in the slaughtering of the Jews? Why did they not refuse these orders as an army? What could Hitler do if the army rebelled? In Germany there were Christians, too. Did they not know about the atrocities their husbands, sons, brothers etc. committed in the occupied countries and in Germany as well? Or were they just too afraid to open their mouth? Were they all cowards? What was the sense of being called a christian while you let your fellow christians, and Jews, be tortured and killed? When Dick talked like this, his parents tried to get him to see the other side of the picture. There were yet many real christians in Germany. Several ministers, priests and other firm believers were in prison because of it. Even before the war Rev. Niemöller was already put into a concentration camp because he disagreed vehemently with the theories and practices of the National-Socialism. And with him many others. But Dick was not at all impressed. "People are wicked, selfish and money minded," he said. "I see it in our own group. Several fellows do underground work because they want power and honour. They don't care how it is achieved. It's sickening. I have seen others who falsify ration books for their own use while their mouths spout Bible texts. That's the christianity of to-day! They pray before they go en route to sabotage and perhaps even to kill others. At the same time German soldiers call on the name of God to give them the victory. Both seem sincere. To whom should God listen? The Allies fight so-called for freedom and justice. Don't make me laugh. They fight because their own welfare is at stake, their own freedom and existence. Perhaps you think that they are such well-doers that regardless of the perils and sacrifices they want to liberate the occupied countries for our sake. Well, I can assure you that their motives are purely selfish. America and England are lost without a free Western world. That's why they come over to fight the Germans. But why don't they hurry up? One more month and the fourth year of our occupation will have gone by. Things get tougher by the day. There is hardly any food left. We will all starve if this war is not ended soon. Yet the Allies hardly make any progress. They are afraid to sacrifice their men and equipment for our sake. They can wait until the Third Reich collapses by itself . . . They have food, fuel and everything they need. They can bide their time."

"You are very unfair, Dick," his mother answered. "Your tongue is running away with you. You know what happened in Arnhem. Thousands and thousands of soldiers gave their lives. For their own freedom? Perhaps in a way. But for ours in the first place. It is very easy to criticize the Allies because you are hungry and poorly fed and under continuous pressure. But don't forget that you are still alive and with a future ahead of you, God willing. You may perhaps enjoy some better times in the future. Times of peace, brotherhood and justice. All those who are killed, won't. I agree, mankind is often bad. You make a big mistake, however, if you believe that you are better than others. Basically no one is good. That's why Jesus gave His life for us. We should be very happy if we keep in mind that despite war and hunger it still will be Christmas in a few weeks."

"Christmas?" said Dick. "Yes, in name, but not in deed. If God loves this world so much, why does He permit war?"

"God does not start war, Dick. The people do. You talk like an atheist."

"Well, may be I am one . . ." Dick left the room. He lighted one of his cherryleave cigarettes. "What trash!" he muttered. "It's about time the Tommies come with a good supply of Players. Oh, this rotten, miserable war!" Mrs. Van Dongen was upset. Dick's last words had given her a real shock. She had been aware of Dick's negative attitude for a long time, but had believed this was a phase which would disappear within a short time. But the last months she had noticed Dick's unwillingness to go to church. It was too dangerous, he said. Yes, it was now. But a couple of months ago it was not. Then he did not want to go either. As Dick was seldom home, she rarely had the opportunity to discuss these important matters with him. He never seemed to have time for such a conversation anyhow, and avoided a private talk about religious matters. His sneering criticisms hurt her deeply . . . Mrs. Van Dongen sighed. In many ways she was proud of her oldest son. In spite of Dick's indifferent attitude and harsh words, she knew that his concern for and obligation to other people were the real motives for his underground activities. His strong sense of justice and compassion with the suppressed people in his country made him do this dangerous work. He did not seek himself like so many others. Yet the weakening of his once so strong convictions worried her tremendously. "Oh Lord, he is Your child," she prayed silently, "take care of him and hold him. What could he gain through his work if he lost sight of Thee? Please, help him and guide him . . ."

(To be continued)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Lindsay, Ont., J. Ehlers te Mount Hamilton, Hamilton, Ont.

te Dresden, Ont., G. J. Hoytema te Dunnville, Ont.

te Edmonton (II), Alta., H. Vander Kam te Jenison, Mich.

Bedankt

voor Port Alberni, B.C., H. Bajema te Lacombe, Alta.

voor Orillia, Ont. en Edmonton II, Ont., J. Groen te Wallaceburg, Ont.

voor Welland Junction, Ont., H. Bade te Taber - Vauxhall, Alta.

voor Dundas, Ont., J. Geuzebroek te Barrie, Ont.

•

Rev. B. Bruxvoort, home missionaris te New Liskaerd, Ont., zal worden overgeplaatst naar Florida om te arbeiden onder de Spaans sprekende vluchtelingen van Cuba.

De eerste Indiaan is bevestigd als predikant in de Chr. Ref. Church. Rev. Scott Redhouse is als missionary predikant verbonden aan de gemeente van Albuquerque, New Mexico.

Zijn broer, Mr. Paul Redhouse, heeft nu aangevraagd om geëxamineerd te worden volgens art. 8 K.O., terwijl Mr. Jackson Jaszie, stated supply der Gallup, N.M. Church, zich eveneens voorbereidt tot het ambt. Na zoveel jaren arbeid, komt er vrucht, en wie kunnen beter onder de Indianen werken dan mannen uit hun eigen volk?

Gallup en Farmington zijn twee volledige Indianengemeenten.

CHR. REF. CHURCH

Te Trenton, Ont. is men van plan een nieuwe kerk te bouwen, waar de tegenwoordige door de voortdurende groei der gemeente te weinig ruimte biedt.

CAN. REF. CHURCH

Beroepen

te Barrhead en Neerlandia, Alta., J. P. Moerkoert, wonende te Alkmaar, Ned., voorheen missionair predikant op Soemba en West Borneo.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Chatham, Ont., W. van Heest te Emmen, Ned.

In Nederland is overleden Prof. L. H. van der Meiden, emeritus Hoogleraar der Christelijke Gereformeerde Theologische Hogeschool te Apeldoorn, op de leeftijd van 80 jaar.

NETH. REF. CONGREGATION GEREF. GEMEENTE

Bedankt

voor Vineland, Ont., A. Vergunst te Rotterdam Centrum.

CHR. REFORMED CHURCH NIAGARA FALLS, ONT.

AFSCHEIDSAVOND REV. NUMAN

Zaterdagavond 29 Dec. 1962 was de vastgestelde avond om als gemeente en familie Numan voor de laatste maal samen te komen.

Broeder Veenstra las Psalm 113 en ging voor in gebed en sprak een welkomstwoord, zijn vreugde uitende dat de gemeente in zo'n groot getal was opgekomen en opende daarmede de samenkomst. We hebben deze avond met elkander genoten en het zal een onvergetelijke avond blijven voor de gemeente van Niagara Falls. Verschillende sprekers en spreeksters zijn aan het woord geweest, die hun dank betuigden aan de dominee en zijn familie .Mrs. Wed. Scholten deed het op de haar gebruikelijke wijze n.l. op rijm en bood namens de gemeente Mrs. Numan een floor polisher aan. Verder werd de dominee een draaibare bureaustoel aangeboden. Jammer was dat de bureaulamp nog niet was aangekomen. 't Geheel werd afgewisseld met zang en recitaties, terwijl in de pauze enkele dames koffie met gebak presenteerden. Aan het eind bedankte Rev. Numan voor alles en vooral voor deze prachtige avond en na staande met elkander te hebben gezongen Hymn 468 eindigde hij met dankgebed en gingen allen voldaan naar huis.

CONFERENCE OF OFFICE BEARERS IN FRASER VALLEY, B.C.

"How to deal with delinquent members, a) oncers and b) non-contributors?" was the topic of discussion on the winter conference of the office-bearers and ex-office-bearers of the Chr. Ref. Churches in the Fraser Valley. The meeting was held in the Langley Church on Friday evening, December 7th.

A difficult subject, said speaker Mr. J. de Boer of Ladner. A delinquent member, when approached, will often ask for proof from Scripture that he has to attend church services twice. Such a text cannot be found directly. Since the beginning God has set one day of the week aside to rest from the daily labours, so that we are privileged to worship Him, who created us, to Him who died for us, to Him who from day to day still guides and directs us. It is one of the most important features of our spiritual life, when as members of Christ's body we can congregate to honour and worship the King of kings and the Lord of lords. We owe it to Him to make sure that we are in God's house when the Spirit through the minister speaks to us, unless the Lord Himself hinders us.

Neglecting the means of grace is a serious shortcoming and weakens the growth of our spiritual life. Deuteronomy 12:5 clearly states, "But unto the place which the Lord your God shall choose out of all your tribes to put His Name there, even unto His habitation shall ye seek and thither thou shalt come."

Christ and His disciples gave good examples of faithfully attending synagogue services (Luke 4:16, Luke 24:52-53). As an act of obedience we should be glad to surrender our life to Him who gave us life.

Speaker felt that the "oncer" does not testify of possessing real love to Christ. He tries to rob the Lord of His holy day by sleeping in, looking at T.V. or by giving the highway patrol a headache. Each consistory should therefore recognize the danger. It is the duty of the office bearers to take diligent heed to the flock and admonish the "oncer". Every minister should mention this sinful deed in his sermon. Mr. De Boer felt that consistories should not hesitate to apply disciplinary measures after repeated admonition.

How to deal with the "non-contributor?" Throughout Scripture we find that God commanded sacrifices. The Old Testament speaks of tithing. The "non-tither" will find it difficult to make excuses, as he knows that tithing is the minimum for giving (1 Corinthians 16:12). He tries to rob God.

In our country a robber goes to jail if caught. But more than the laws of the country, he sins against the 8th commandment. This brings him on the same line with idolators and drunkards. Consistories do not hesitate to admonish those involved. But theft is not so easy to discover and therefore steps have to be taken carefully in admonishing "non-contributors".

The Lord has set high standards for the responsible positions in His church. Let us take such a calling seriously. The church is tremendously dear to Christ, it cost His own blood.

The discussion of the topic was lively. Just to mention a few questions. "Oncers like to claim that they glorify God by spending the rest of a Sunday enjoying Him in nature and base it on Scripture, for instance Psalm 19: Het ruime hemelrond, vertelt met blijde mond, Gods eer en heerlijkheid." The answer lies in quoting from the same Psalm: "Des Heren *wet* nochtans, verspreidt *volmaakter* glans." Another: "What about members that attend one service in the home-church and the second in a sister-church? Answer. "Hebrew 10:25 indicates clearly that we should not wander around, but gather in our own church." Thirdly "What does the church order say regarding censuring "oncers" or "non-contributors"? Speaker admitted that the church order was not too clear on the question.

One minister summed up his feelings by stating that faith is a gift of God. Some Christians have been gifted with a strong faith, others are weak. "Oncers" should therefore be dealt with patiently, remembering them in prayer and trusting in the power of the Word of God. "Non-contributors" fall in the same category of weak faith. Read 2 Corinthians 8. Seldom does lack of faith show up only by itself in "oncers" or "non-contributors". Quite often something else is spiritually wrong, which does require censuring.

Another fine conference had come to an end.

Alle goede dingen in drieën

- De Nederlanden van 1845.
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's oudste verzekeringsmaatschappij)

Bij deze 3

bent U voor **al Uw verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. WA 5-4144

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

For Selected Books

Call or write

CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N.
Hamilton, Ont. JA 2-1234

KERKELIJK JAAROVERZICHT 1962

door A. Bisschop

Het jaar 1962 is weer ten einde. Blijde en droeve dingen zijn in dit jaar weer gepasseerd. Meerderen hebben het einde des jaars niet mogen bereiken en zijn overgegaan van de strijdende naar de triomferende kerk, indien ze de enige troost kenden in leven en sterven.

Hoewel we ervan overtuigd zijn dat onze kerkelijke ledenregisters niet ten volle kloppen met Gods gedenkboek, toch weten we dat de Here velen van Zijn kinderen heeft thuisgehaald, ook al zijn de verborgene dingen van de Here onze God.

Voor grote zorgen en druk zijn we bewaard gebleven. Waarderen we de vrede en vrijheid die God ons schonk wel ten volle?

Wij zijn aan de weldaden en zegeningen zo vertrouwd geworden.

Enkele jaren geleden verscheen een boek "Pelgrims naar de Una Sancta". Dit streven openbaart zich in het leven der kerken heden ten dage. De Wereldraad der Kerken vergaderde in New Delhi, India en de I.C.C.C. (de orthodoxe kerkengroep) te Amsterdam. En het R.K. Vaticaan Council te Rome. Rome zond zijn vertegenwoordigers als waarnemers naar de Wereldraad en omgekeerd nodigde de vertegenwoordigers der Protestanten naar Rome. Er is onmiskenbaar een drang naar verbroedering merkbaar. Eenheid is niet in 't zicht doch wel meer begrip voor elkaar.

Moge deze hartstochtelijke drang naar eenheid en samenwerking fundament hebben, dat om het Bilderdijk en Kuyper na te zeggen:

't Gaat om de Ordningen des
Heren,
Waar Woord en Schepping van
getuigt,
In 't volk zo helder te graveren,
Dat weer het volk voor God
zich buigt.

Om tot onze taak als kroniekschrijver terug te keren willen we hier in 't kort laten passeren hoe het verloop was in 1962 in de verschillende Hollandse kerkengroepen in Canada.

Wij beginnen met de

CHRISTIAN REFORMED CHURCH

Het aantal gemeenten is weer vermeerderd doordat er kerken georganiseerd zijn te Prince George, B.C., Edmonton-Ottewel, Alta., Welland Junction, Ont., Grimsby, Ont., en Blyth, Ont.

Nieuwe kerkgebouwen verrezen te Lucknow, Ont., Lindsay, Ont., Peterborough, Ont., Burnaby, B.C., New Westminster, B.C., Duncan, B.C. en Toronto Annette (thans Rehoboth). Edmonton-Jasper Place kocht een goed kerkgebouw van de United Church, beter gelegen, wat de groei der gemeente wel bevorderen zal.

Enkele gemeenten in Edmonton, Alta. van Evangelical en Ref. Churches vroegen verzorging vanuit de Chr. Ref. Church. Getracht wordt een Home Missionary te beroepen voor deze gemeenten, bij voorkeur iemand die met de Duitse taal bekend is. Besloten werd tot een proeftijd van twee jaar, waarna de gemeenten kunnen besluiten of zich zich wel of niet willen aansluiten bij de Chr. Ref. Church.

—

De dood heeft zijn tol geëist onder de predikanten. Blenheim, Ont. werd van haar jonge pastor beroofd door een auto-ongeval in Januari 1961 en Jarvis, Ont. moest ten tweeden male een herder verliezen ook door een auto-ongeval. Rev. Albert Huls en Aris Haalboom werden bevorderd tot heerlijkheid. Ook uit de emeriti predikanten die vroeger of later in Canada dienden gingen er enkelen de weg van alle vlees. Rev. A. H. Bratt, die enkele jaren, van 1940—'43 Edmonton diende, ging heen, evenals Rev. A. H. Smit, die in Ontario onder de na-oorlogse emigranten pionierswerk heeft verricht. Rev. J. Vander Meer van Essex, Ont. werd in de slaap weggenomen en ging zonder ziekte of pijn over van de strijdende naar de triomferende kerk.

Bedroevend is alsnog het feit dat Rev. L. Vander Heide van Collingwood, Ont. zijn ambt in de kerken neerlegde, waar hij zich niet meer vinden kon in de belijdenis der kerken.

Rev. J. Veldhuis kwam over uit de United Church of Canada en diende als stated supply de kerk van Chatham tot Nov. 1962 en daarna de kerk van Blenheim, Ont. tot zijn nadere examinatie die denkelijk in Mei 1963 zal plaats vinden.

Dr. L. Praamsma werd benoemd als Hoogleraar Kerkgeschiedenis aan Calvin Seminary, Grand Rapids.

Rev. C. Spoelhof, die vele jaren in Ontario Home Missionary was, ging met emeritaat. Uit Australië kwam over Rev. D. C. Bouma, die in het Peace River district thans tracht de kerk des Heren te bouwen. Rev. K. Hart van Peterborough was geruime tijd ziek, doch mag thans weer beginnen wat werk te doen en hoopt in Januari weer te mogen preken. Rev. Kouwenhoven van Lethbridge ging naar Nederland met studieverlof. Zijn plaats werd daar tijdelijk ingenomen door student De Bruine. Revs. H. Van Andel, H. A. Venema, A. B. C. Hofland en G. Bouma maakten een trip naar Nederland en vanuit Nederland was hier de oude emeritus predikant Ds. J. D. Speelman.

Vele predikanten verwisselden in 1962 van standplaats:

Rev. W. De Jong van Houston, B.C. naar Oak Harbor, Wash.

Rev. J. Koopmans van Aylmer, Ont. naar Brockville, Ont.

Rev. T. E. Hofman van Calgary, Alta. naar Los Angeles, Calif.

Rev. A. G. Van Eek van Exeter, Ont. naar Fort William, Ont.

Rev. H. W. Kroeze van Clarkson, Ont. naar Kitchener, Ont.

Rev. J. P. Vosteen van Emo, Ont. naar Minneapolis, Minn.

Rev. H. Van Dijken van Neerlandia, Alta. naar Winnipeg, Man.

Rev. S. Viss van New Era, Mich. naar Houston, B.C.

Rev. L. T. Schalkwijk van Duncan, B.C. naar Calgary Emm., Alta.

Rev. W. Dubois van Grand Rapids, Mich. naar Barrhead-Westlock, Alta.

Rev. G. W. VandenBerg van Nobleford, Alta. naar Tucson, Arizona.

Rev. H. Hollander van Alliston-Orangeville, Ont. naar Neerlandia, Alta.

Rev. M. Dornbush van Brandon, Man. naar Charlottetown, P.E.I.

Rev. J. Van Dijk van Kentville, Ont. naar Duncan, B.C.

Rev. T. C. Van Kooten van Edmonton, Alta. naar Holland, Mich.

Rev. E. J. F. Dresselhuis van Belleville, Ont. naar Edmonton-Ottewel, Alta.

Rev. C. M. Schemper van Oak Lawn, Ill. naar Calgary I, Alta.

Rev. H. de Moor van Strathroy, Ont. naar Clarkson, Ont.

Rev. J. Kuntz van Orillia, Ont. naar Owen Sound, Ont.

Rev. D. C. Los van Georgetown, Ont. naar Grimsby, Ont.

Rev. J. Cooper van Forest, Ont. naar Muskegon, Mich.

Rev. J. Kruis van Peers, Alta. naar Hills, Minn.

Rev. H. Numan van Niagara Falls, Ont. naar Essex, Ont.

Rev. Hoogland van Langley, B.C. naar Nobleford, Alta.

Rev. G. Ringnalda van Lindsay, Ont. naar Belleville, Ont.

Rev. J. Joosse van Dresden, Ont. naar Georgetown, Ont.

Rev. A. B. C. Hofland van Sarnia II, Ont. naar Den Haag, Ned.

De volgende candidaten namen een beroep aan:

A. Vanden Berg naar Wyoming, Ont.

J. B. Vos naar Stratford, Ont.

H. Eshuis naar Atkens, Ont.

H. R. De Bolster naar Brampton, Ont.

G. Bieze naar Alliston, Ont.

C. Vriend naar Emo, Ont.

C. Tuyl naar Aylmer, Ont.

J. C. de Moor naar Navan, Ont.

J. Boonstra naar Brandon, Man.

A. Stienstra naar Exeter, Ont.

M. De Vries naar Surrey, B.C.

DE REFORMED CHURCH IN AMERICA

Een der voornaamste feiten in de Ref. Church is wel de vorming van een eigen classis Ontario, wat de samenwerking der kerken onderling wel bevorderen zal. Alleen Leamington en Brockville maken voorlopig geen deel uit van deze classis. Voorheen waren de kerken verdeeld over verschillende classes in de States.

De diensten in Bowmanville, Ont. zijn weer stopgezet door Whitby. Daarentegen werd begonnen in Montreal geregeld diensten te houden. Getracht wordt daar een predikant te plaatsen.

De predikanten Kolenbrander te Guelph en Boekhoven te St. Catharines maakten een trip naar Nederland. Uit Nederland kwam over Candidaat A. L. Groenenberg, die na enkele studiemaanden te Holland, Mich. te Strathroy geplaatst werd als Stated Supply.

Rev. J. J. Van Oostveen vertrok van Cooksville, Ont. naar Calgary, Alta.

Cand. W. Kroon nam het beroep aan naar Edmonton-Bethel.

DE CANADIAN REFORMED CHURCHES

De kerk van Barrhead, Alta. nam Dec. 1961 haar nieuwe kerk in gebruik. Een der kerken uit de Ontario Classis, de enige in de U.S.A. (Grand Rapids) zag haar predikant Rev. S. Cnossen teruggaan naar Nederland, aangezien hij een beroep aannam naar Groningen. Zijn plaats aldaar wordt ingenomen door Ds. H. Van Tongeren van Leeuwarden.

De gemeenten Brampton en Barrhead en Neerlandia zagen hun beroepingswerk nog steeds niet bekroond.

De kerk van Langley, B.C. keerde tot haar vroegere naam Cloverdale terug. De diensten die Grand Rapids belegde te Paterson, N.J. zijn stopgezet. De kerk te Fergus-Guelph kocht bouwterrein en heeft haar basement kerk weldra gereed.

De predikanten Van Oene van New Westminster en Scholten van Orangeville maakten een trip naar Nederland.

De predikanten H. Scholten van Orangeville en H. Krabbendam van Ottawa zagen hun verdere studie bekroond met een der hier geldende degrees.

Rev. A. B. Roukema van Watford en London vierde zijn zilveren ambtsjubileum. Mr. M. C. Werkman, de scriba van de Edmonton gemeente, is toegestaan examen te doen volgens art. 8 K.O. om predikant te worden.

1962 was een Synodejaar en een der voornaamste besluiten van "Hamilton" was wel dat er voorlopig geen contact zal worden gezocht met de Orthodox Presbyterian Church in de States. De Canadian Ref. Churches zullen een schrijven richten tot de Chr. Ref. Church om haar te herinneren aan haar vroegere belofte om acht te geven op leer en leven der Geref. kerken in Nederland, welke belofte niet is nagekomen.

Een nieuwe psalmbundel "Book of Praise" werd in gebruik genomen. Er zal een begin gemaakt worden met eigen opleiding van predikanten.

Voorlopig zal begonnen worden met eventuele candidaten die hun college examen hebben behaald.

Als plaats van vestiging is Burlington gekozen, waar zal worden uitgezien naar bouwterrein. Rev. Pieffers van Coaldale, Alta. werd tot president curator benoemd.

Wegens de onzekere toestand op Nieuw Guinea zijn Mrs. Knigge en kinderen naar Nederland vertrokken. Ds. H. Knigge, die Missionair predikant is der Canadian Reformed Churches, zal voorlopig aldaar blijven. Een nader bericht vermeldt dat de vrouwen der missionaire predikanten weer terug gaan naar Nieuw Guinea.

DE FREE CHRISTIAN REFORMED CHURCH

Deze kerken hielden hun Synode te St. Thomas, Ontario en hielden zich ook met de opleiding bezig. Besluiten zijn nog niet genomen. Voorlopig is er een student die vooropleiding volgt aan Calvin College, Grand Rapids.

Ds. I. Vander Knijf uit Nederland was hier enkele maanden op familiebezoek en diende de vacante kerken in Ontario.

Het blijkt erg moeilijk te zijn om predikanten uit Nederland te krijgen. Hoofdreden is wel dat ook daar vele vacatures zijn.

Ds. C. Noordegraaf vertegenwoordigde de kerken op de I.C.C.C. en Ds. Laman op de Synode der Chr. Geref. Kerken in Nederland.

De gemeente Aldergrove ontving een aantal gezinnen uit de Chr. Ref. Curch van Haney (reden van uittocht onbekend). Deze groep kocht een kerkgebouw aan te Pitt Meadows, B.C., waar nu ook geregeld diensten worden gehouden.

OLD CHR. REF. CHURCH

Van de Old Chr. Ref. Church te West Flamboro bij Hamilton, voorganger Ds. J. Hamstra, is weinig te vermelden. Deze kerk, die voorheen behoorde tot de Free en Old Chr. Ref. Churches bestaat afzonderlijk van de andere kerken der Free Chr. Ref. Church.

Pogingen om contact te krijgen met de Chr. Geref. Kerken in Nederland zijn mislukt en aan Rev. Hamstra is het ook niet toegestaan voor te gaan in de Chr. Geref. Kerken in Nederland.

NETH. REF. CONGREGATION (Geref. Gemeenten)

We kunnen ook iets meedelen van deze kerken. Volgens het jaarboekje 1961 der Geref. Gemeenten in Nederland en N. Amerika blijkt het dat er in Canada 6 gemeenten zijn en vier stations en wel:

Bradford, Ont., 69 zielen, vacant.

Norwich, Ont. 429 zielen, Rev. L. Kieboom.

St. Catharines, Ont., 229 zielen, vacant.

Toronto, Ont., 95 zielen, vacant.

In de West zijn de volgende gemeenten:

Lethbridge, Alta., 377 zielen, vacant.

Fort McLeod, Alta., station, vacant.

Red Deer, Alta., 16 zielen, station, vacant.

Calgary, Alta., 38 zielen, station, vacant.

Alberni, B.C., 52 zielen, station, vacant.

Sardis, B.C., 586 zielen, Rev. M. Romeyn (kerk te Chilliwack, B.C.).

Totaal aantal zielen 1891.

Rev. L. Kieboom van Artesia, Calif. volgde Rev. G. Zwerus, die naar Nederland terugkeerde, op als predikant te Norwich, Ont.

Zo hebben we weer een blik mogen werpen hoe het ging in 1962 in de kerken van Hollandse oorsprong. De eenheid der Geref. belijders is nog verre te zoeken. Iedere groep is in alle ernst overtuigd de meest zuivere openbaring van Christus' Kerk te zijn.

Onze kerkgroepjes, die hun leden met vier of vijf cijfers kunnen aanduiden, zijn verdwijnend klein tegenover de Methodisten in Noord-Amerika met 10 millioen en de Baptisten met 9 millioen. Ik meen dat wijlen Prof. Schilder eens gezegd heeft dat de dag zal komen dat we naar elkaar toe geranseld zullen worden. Als de kerk des Heren haar ware gestalte herkrijgen zal, onder druk en vervolging, dan vallen al die punten en komma's weg, dan zal zich die eenheid waarschijnlijk openbaren die in een tijd van vrede en rust onbereikbaar schijnt. Geve God, ondanks onze gebrokenheid, toch nog zijn zegen over het werk der kerken.

Another year of mercies,
Of faithfulness and grace;
Another year of gladness,
In the shining of Thy face;
Another year of progress,
Another year of praise;
Another year of proving,
Thy presence all the days.

Het
DOE HET NU Seizoen
is weer aangebroken

- Het seizoen voor werkzaamheden ter verbetering van Uw woning, fabriek of zaak.
- Het seizoen dat bekwame arbeiders voldoende beschikbaar zijn en, meer productief zijnde, U de beste waarde voor Uw geld geven.
- Het seizoen dat vele bedrijven U kortingen aanbieden.
- Het seizoen dat vele andere dingen met voordeel gedaan kunnen worden — zoals het laten nazien van gras- en tuingereedschap, electrische toestellen, buitenboordmotoren en automobielen, evenals het droog-reinigen van gordijnen en karpetten en het vervangen van interieur-bekleding, om slechts een paar te noemen.
- Het seizoen waarin U Uw woongemeenschap kunt helpen door werkgelegenheid te scheppen gedurende de traditionele winterslapte. Wanneer iedereen werkt, profiteert iedereen.

Doe het deze Winter

Neem voor adviezen en hulp contact op met Uw "National Employment Office"

Gepubliceerd met toestemming van Hon. Michael Starr, Minister of Labour.

VOOR DE "FARMERS"

(Vervolg van pag. 5)

en dit is inderdaad van zeer groot belang. Het is nog niet zo heel lang geleden dat iedereen boer kon zijn, als hij maar hard kon werken. Daar is echter de laatste tijd verandering in gekomen. Natuurlijk moet er ook nu nog hard gewerkt worden, maar het is niet meer het belangrijkste. Het voornaamste is dat men zijn bedrijf goed beheert. Degene die het meeste kapitaal kan verkrijgen bij de bank of andere instelling en dit goed investeert en beheert en daarbij nog wil werken, vooral gedurende het drukke seizoen, heeft de beste kans van slagen. Het is onmogelijk om in een half uur te vertellen waar en hoe men dan dit geld moet investeren, maar ik zal trachten enkele voorbeelden te noemen.

In de eerste plaats in materialen of machines die meer dan hun interest opbrengen. En als regel zijn dit machines die meer dan 200 dagen per jaar werken. Zoals b.v. draineerbuizen. Er wordt tegenwoordig veelgesproken over "pushbuttons", maar voor draineerbuizen heeft men niet eens "pushbuttons" nodig. Ze zijn volautomatisch, want zodra er overtollig water is gaan ze werken. En het mooiste is, ze werken 24 uur per dag (en zonder neutral union). Wat gebeurt er eigenlijk als er water op het land staat? Het is overal bekend dat planten toch wel in water groeien, waarom dan niet in grond waar een beetje water op staat? Wortels en bacteriën ademen precies zoals de mens, er is dus lucht voor nodig. In de grond is lucht aanwezig, maar zodra er teveel water komt wordt de lucht verdrongen door water en de plant of bacterie kan weinig of in 't geheel niet meer ademen, waardoor hij geel wordt en zelden of nooit meer een goed gewas wordt.

Een andere plaats waar men kan investeren is in vee. Dit groeit altijd en ook als de prijs daalt is het mogelijk om het direct weer om te zetten in geld. Dit kan niet gezegd worden van machines. In plaats van te groeien, daalt de waarde elk jaar. Daarom is het van groot belang dat we enkel die machines hebben, die we *beslist* nodig hebben. (En we moeten ze zien als een noodzakelijk kwaad).

Dit geldt vooral voor seizoen-machines, die maar enkele weken per jaar kunnen werken.

Als we over "good management" praten denken we ook direct aan een goede boekhouding. Niet in de eerste plaats om daarmee te bewijzen dat we geen belasting verschuldigd zijn, maar WAAR ons verlies of winst vandaan komt. Het Department of Agriculture heeft een prachtig Farm Account Book dat iedereen gratis kan verkrijgen bij de Agricultural Representative. Het heeft allemaal verschillende kolommen voor uitgaven en inkomsten. Het is heel eenvoudig en iedereen — ook zij die geen boekhoudles hebben gehad — kunnen deze boekhouding bijhouden. Persoonlijk geloof ik dat dit een prachtig werk is voor onze vrouwen. Het is immers zo, dat de vrouw is geschapen voor een hulp van de man, daarom doen man en vrouw alles samen. Ik bedoel hier niet mee dat een boerin in de schuur behoort te werken en een man in huis, maar ze behoren elkaar te helpen en met elkaar mee te leven, ook in de dagelijkse arbeid. Daarom is een goede boerin van ontzettend groot belang op de boerderij.

We weten allemaal wel wat het betekent als we soms eens wat in de put zitten en we komen in huis en onze vrouw heeft enkele goede woorden voor ons. Als we eerlijk zijn, wie van ons had menselijkerwijze gesproken een boerderij gehad, als we onze goede Hollandse boerinnen niet hadden gehad. Ik weet dat ze zichzelf veel ontzegd hebben in vergelijking met vele stadsvrouwen. Er zijn velen die nog steeds niet de gemakken in huis kunnen aanschaffen, omdat bijna elke cent gebruikt moet worden voor kerk en school en boerderij. Maar toch geeft de boerderij ook veel voordelen voor de vrouw, want haar man is immers heel de dag bij haar. Hoe dikwijls komt hij even in huis voor een kop koffie en bijna altijd is hij thuis voor midageten, ofschoon hij soms wel eens wat laat is. Hoeveel stadsvrouwen kunnen dit zeggen? Welke vrouw kan meer met haar man spreken dan juist de boerin? In gedachten zie ik nog dikwijls mijn vader en moeder een wandeling maken door het land. Ze bespraken dan samen alle problemen en moeder wist net zo goed als vader waar de goede gewassen stonden.

Wat is het rijk om samen ook in de Schepping Gods grootheid te zien en samen Hem te willen dienen en verheerlijken. Ik weet dat alles nog onvolmaakt is door de zonden, maar toch nu alreeds kunnen we iets smaken van die grote rijkdom die ons straks wacht.

Nu wil ik nog iets zeggen over ons tweede punt.

"Zoveel mogelijk produceren per acre."

Dit is voor ons die een Hollandse achtergrond hebben een interessant onderwerp. Immers in Holland wordt zeer intensief gewerkt en dat kan niet van ons nieuwe vaderland gezegd worden. Dikwijls hoort men dat er een kleine winst is op een 100 acre farm en daarom koopt men er nog een honderd acre bij in de hoop dat die kleine winst zal verdubbeld worden. Vaak blijkt dit een ijdele hoop te zijn, want de onkosten verdubbelen ook. Het lijkt mij beter toe om maar bij die 100 acre te blijven en te trachten de opbrengst te verdubbelen. Hoe kan men dit doen? In de eerste plaats draineren, waarover we al gesproken hebben. In de 2e plaats: elk jaar de grond onderzoeken, zodat men weet welke voedingsstoffen alreeds in de grond aanwezig zijn. Men weet welk gewas men wil gaan verbouwen en hoeveel voedingstoffen dit vraagt en men kan dan het tekort aanvullen. Er zijn nog steeds veel landbouwers die eens in de 5 jaren hun grond laten onderzoeken. Dit is zeer kostbaar en bovendien een misbruiken van talenten, want in 5 jaar tijd kan de bodemtoestand heel wat veranderen. Mag ik dat met een voorbeeld duidelijk maken? Stel je voor dat we een gat in onze laars hebben. Dan wordt onze voet nat en heel ons lichaam wordt koud. We kunnen dan natuurlijk een jas kopen om warm te blijven. Dat helpt natuurlijk wel een beetje, maar als we alle dagen met een natte kous blijven lopen worden we verkouden en misschien krijgen we wel longontsteking. Dit alles kan een kostbare geschiedenis worden. Als we een lapje op de laars hadden geplakt of een nieuw paar laarzen hadden gekocht, was dit alles voorkomen.

Dit is natuurlijk maar een voorbeeld, maar als de grond P205 gebrek heeft en men strooit K20 dan doet men hetzelfde als een jas kopen wanneer men een gat in de laars heeft.

Ook is het van belang dat men veel grond monsters neemt als de grond een verschillende samenstelling heeft. Zo kan b.v. in deze omgeving in een hoge en lage plaats zeer veel verschil zijn. Van deze moet men *verschillende* grondmon--sters nemen en wanneer blijkt met de uitslag dat b.v. de hoge plaats armer is aan P205 dan de lage, dan moet men dit direct aanvullen. Het is mogelijk om in enkele jaren de tekorten zo aan te vullen dat alle grond op een 100 acre farm ongeveer gelijk wordt. Verder is het van groot belang dat men het gewas vrij houdt van onkruid, en wanneer er een korst op het land komt na een harde regen, dat men die verwijdert of stuk maakt, want zoals ik al eerder gezegd heb, een plant en bacterie ademen, en dit gaat niet als de grond is dichtgeslagen, want dan kan er geen lucht in.

Nu nog iets over ons 3e punt.

"De producten zo goed mogelijk aanwenden."

Hierover kan ik kort zijn, want het is ons allemaal bekend, dat we onze producten die we verbouwen niet direct moeten verkopen, zoals handelsgewassen, maar moeten omzetten in melk of vlees, hetwelk een veel grotere opbrengst geeft. Hoe groter de bruto opbrengst, hoe meer kans men heeft om een netto winst te hebben. Dat woord "kans" is eigenlijk niet het juiste woord, maar u begrijpt wel wat ik bedoel. Ik heb het deze winter al eens eerder gezegd, dat het van zeer groot belang is dat we mais in de silo doen. Dit geldt voor melkvee, mestvee en varkens. Een 60 bushel maisoogst bevat 2 x zoveel voer als een 60 bushel haveroogst. Als we deze 60 bushel maisoogst helemaal in de silo doen dan heeft ze nog een derde meer voedingswaarde. Het is geweldig welke hoeveelheid voer er kan komen van 1 acre mais. Daarom ben ik er van overtuigd dat, als we goede mais en goed gras verbouwen, we onze productie op een 100 acre farm kunnen verdubbelen, en niet in de toekomst maar vandaag. Ook is het van belang dat we een jarenplan maken. Iedere boer maakt 's avonds een plan voor de volgende dag. Zo moet men ook een plan maken voor de volgende jaren. Dit is belangrijk voor vruchtwisseling, maar ook moet men weten welke producten men wil verbouwen en waar men deze producten in wil omzetten, b.v. melk of beef of hogs. Persoonlijk ben ik ervan overtuigd dat twee verschillende ondernemingen (enterprises) veel voordelen bieden.

In de 1ste plaats: Wanneer de één niet goed is dan is de ander soms beter, zodat men minder risico loopt.

In de 2e plaats: Men kan ze groot genoeg maken, zodat men rendabel kan produceren. Het is bekend dat het onmogelijk is om rendabel te produceren wanneer men niet specialiseert. Een boer die 5 koeien heeft en 5 steers en 2 zeugen en 500 kippen en 25 schapen kan in geen één onderneming concurreren omdat hij teveel omhanden heeft. Het blijkt dan ook meestal dat deze mensen altijd druk zijn en de hele dag lopen met een emmer water of een mandje ingekuild voer. Daarentegen degene die specialiseert in een bepaalde onderneming, zoals b.v. legkippen, broilers of steers kan goedkoper produceren. En daar moeten we allemaal voor werken. Nu heeft deze ENE onderneming één groot bezwaar en dat is dat de risico te groot is. Als de prijs van dit ene product daalt, lijdt men grote verliezen of maakt in geen geval winst. Heeft men echter twee grote ondernemingen dan kunnen deze groot genoeg zijn om te concurreren en heeft men veel minder risico. Ik wil enkele voorbeelden noemen van ondernemingen die goed bij elkaar aansluiten.

I. Steers en zeugen. In dit geval verkoopt men vette steers en biggen. Men heeft elke week of maand een inkomen van biggen en eens of twee keer per jaar van steers. Zelden zijn beiden duur en zelden zijn beiden goedkoop. Dit past goed bij elkaar. Daar komt nog bij, de ene onderneming helpt de andere om goedkoop te produceren. 40 weken per jaar kosten de zeugen niets in onderhoud of heel weinig, daar deze leven van afvalproducten van de steers, welke zonder zeugen verloren zouden gaan. Het enige dat men voert is mineralen en 1 pond concentrate per dag.

II. Melkvee en mestvarkens. Door de mestvarkens ondermelk te voeren behoeft men heel weinig concentrate te kopen, zodat ook in dit geval de ene onderneming de andere helpt goedkoper te produceren. Op deze manier behoeft men heel weinig uit te geven voor voer daar men de andere voermiddelen kan produceren op eigen boerderij. Vooral nu blijkt dat het mogelijk is om "high moisture corn" te voeren aan mestvarkens. Dit is mais die men in de silo doet met een vochtgehalte van 27 tot 37%. Men bespaart op deze manier heel wat werk daar ze zacht blijft en niet behoeft te worden gemalen. Daar komt nog bij dat ze gemakkelijk verteerd wordt door het mestvarken, zodat ze 10 tot 15% meer voedingswaarde heeft dan gedroogde mais. De "storage accommodation" of opslagruimte is voor "high moisture corn" ook goedkoper dan voor "dry corn". Het is mogelijk om een silo 10 x 30 ft te bouwen voor $1000, waar heel wat high moisture corn ingaat en waarvan men veel varkens kan afmesten. Er zijn nog veel meer ondernemingen die goed bij elkaar aansluiten, maar ik zal het bij deze twee voorbeelden laten. Ieder weet voor zichzelf welke ondernemingen hem het meest interesseren, en in welke ondernemingen zijn talenten het meest tot hun recht komen. Het is echter noodzakelijk dat iedere farmer twee ondernemingen heeft en dat hij tracht goedkoop te produceren, want diegene die goedkoop produceert zal zeker succes hebben. Ik weet dat een Canadese boer geen grote winsten maakt, maar toch geloof ik dat er geen mooier beroep is. Immers de bedoeling van ons leven is iets veel groters: "de Here dienen met de talenten, die we eerst van Hem ontvangen hebben". En waar kunnen we dit beter dan midden in Zijn Schepping. In Zijn mooie Schepping, steeds ziende onze kleinheid en afhankelijkheid van Hem. Daarom ben ik zo blij dat er in Woodstock een Chr. Farmers Assoc. is. Ik hoop en bid dat de Here u dit jaar allen rijkelijk zegent en u alles schenkt wat u nodig hebt om dicht bij Hem te blijven, en dat de Chr. Farmers Assoc. mag groeien en uitbreiden, niet alleen in Woodstock, maar in heel ons nieuwe vaderland.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

ONZE UITGEBREIDE LIJST

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
Een verkorte en toch zo getrouw mogelijke weergave van Calvijn's Institutie, welke in 1536 voor het eerst werd gepubliceerd in het Latijn en daarna in verschillende talen en vormen is verschenen.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
De Apocriefe boeken zijn voor velen onbekend en moeten natuurlijk onderscheiden worden van Kanonieke, welke door Goddelijke inspiratie geschreven zijn. Toch is het interessante literatuur.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
Iemand die het Calvinisme wil leren kennen mag niet nalaten deze "stone lezingen", die door Dr. Kuyper in Princeton (Amerika) in het jaar 1898 gehouden zijn, te bestuderen.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
Op buitengewone begaafde wijze geeft Dr. J. H. Bavinck in dit boekje een psychologische tekening van figuren uit het Nieuwe Testament, die met Jezus in aanraking kwamen.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse worden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
De Nederlandse taal bevat heel wat z.g.n. geïmporteerde woorden, waaronder ook Grieks en Latijn. Dr. Sizoo schrijft hierover op boeiende en populaire wijze en heeft het zodoende gemaakt tot een leerzaam boekje.

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
Een gesprek met Jehova's getuigen schijnt voor velen moeilijk te zijn. Het is ook beter het te vermijden, tenzij men goed op de hoogte is wat Gods Woord ons leert ten opzichte van hun dwalingen. Dit boekje is een uitnemende gids.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
Mensen die hier actief zijn in de "Labour Organizations" kunnen nog wel wat leren van dit boekje.

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen.
Een verzameling gedichten naar thema.

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila.
Mensen die gezonde humor kunnen waarderen houden van de boeken van Ds. Voila. In de regel gaat het over belevenissen van Dominees en kerkmensen.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.